

قرهت له سایه ی ئیسلامدا

(۲)

له دایک بوونی

کچان

و

سهره ندانه وهی خه صله تیکه سهرده می نه نامی و جاهلی

له سه دهی پیشکه وتوی بیست ویه کدا

قال رسول الله ﷺ :

« لا تُكْرِمُوا الْبَنَاتِ ، فَإِنَّهُنَّ الْمُؤَسَّاتُ الْغَالِيَاتُ »

منندی اقرأ الثقافي

www.iqra.afhamontada.com

کۆکردنه وه و ناماده کردنی
ماموستا محمد عبد الرحمن لطیف

چاپی نویه م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.afhamontada.com

نافرەت ئە سایەى نىسلامدا

(۳)

ئە داىك بوونى كچان

ۋ

سەرھە ئدانه وەى

خە صەلە تىكى سەردەمى ئە فامى ۋ جاھلى

ئە سەدەى پىشكە وتووى بىست ۋ يە كدا !!!

نوسىن ۋ ئامادە كەردنى

مامۇستا : محمد عبد الرحمن لطيف

بە كالئورىوس ئە زانستە شەرىعى يە كاندا

ناوی کتیب : له دایک بوونی **کچان** و سه ره له دانه وهی ...

ناوی نووسهر : محمد عبد الرحمن لطیف .

ژماره ی سپاردن : ژماره (۲۱۲) ی سالی (۲۰۰۶) پی دراوه له لایه ن

وه زاره تی پوشنبیری حوکومه تی هه ری می کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره ی (۳) سی یه م له زنجیره ی نافه رت له سایه ی

نیسلامدا .

نۆره و سالی چاپ : نۆیه م - (۱۴۳۲ هـ / ۲۰۱۱) .

چاپ خانه : چاپه مه نی زانا / سلیمانی .

بنکه ی بلا و کردنه وه :

کتیبخانه ی سوننه - سلیمانی .

کتیبخانه ی پیشین - هه ولیر .

کتیبخانه ی زانستی به سوود - که لار .

کتیبخانه ی سیما - چه مچه مال .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعِلْمِ سِرٌّ الْقُرْآنُ مَشْعَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَالْأُفْقَةَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالٌ حَدَّثَنَا وَمَا سِرٌّ ذَلِكَ وَسِرُّ الشَّيَاطِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي
الْتَرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾﴾ [سورة النحل] .

وعن عقبة بن عامر وعائشة (رضي الله عنهما) عن النبي
(ﷺ) قال :

((لَا تَكْرَهُوا الْبَنَاتَ ، فَإِنَّهُنَّ الْمُؤَنَسَاتُ
الْغَالِيَاتُ*))^{*}

واته : ناهز و بيزار مه بن له **كچان** ، چوونكه كچان
دلخوشكار و سه نكين و خاوهن به مان .

وقال البيضاوي في تفسير قوله تعالى : ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ
كَالْأُنْثَى﴾ :

(أي ليس الذكر الذي طلبت **كالأنثى** التي وهبت ،
لعل الأنثى كانت خيراً) .

* سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٣٢٠٦) .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ده سپیک

خوینهری به ریز :

نهم زنجیره یه : (نافره ت له سایه ی نیسلامدا) چند
بابه تیکی زانستی تیدا ده خریته بهر باس و لیکنولینه وه سه باره ت
به :

- * نهرک و مافه کانی نافره ت له نایینی پیروزی نیسلامدا .
- * پیز و پله و پایه ی نافره تان له نایینی پیروزی نیسلامدا .
- * هه لویستی نیسلام سه باره ت به سته م لیکنردن و
به کار میتانی توندوتیژی دژ به نافره تان .
- * وه لایمی نیسلام و موسلمانان بۆ نه و گومان و په خنانه ی که
له نایینی پیروزی نیسلام ده گیرین سه باره ت به نافره تان .
- * هه روه ها چندین بابته ی تری زیندوو که له م پوژگاره دا
بوونه ته بنیشته خوشه ی سهر زاری چندین که سایه تی له
نیسلام تینه گه یشته .

نووسهر

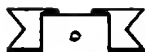
ماموستا : محمد عبد الرحمن لطیف

ووتار خوینی مزگه وتی گوندی حاجی له ر

(١١ / جمادی الاولی / ١٤٢٧ ک)

که لار / کوردستان

(٠٧٧٠١٩٨٨٦٢٣)

* پېشه کی :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

أَمَّا بَعْدُ :

فَإِنْ أَصْدَقَ الْحَدِيثَ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِذَعَةٍ وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ
فِي النَّارِ .

خوینځه می به پېژن :

مندال چ کوپ بیت یان کچ به خشیش و نیعمه تیکی خوابه
دهیبه خشیت به باوک و دایک ، بویه پیویسته له سهریان
شوکر و سوپاس و ستایشی خوی پهره رډگار بکن
بهرامبر بهم به خشیش و میهره بانۍ بهی خوی گوره که
پیانۍ به خشيوه ، نه مهش به بی جیاوازی کردن له نیوان
کوپ و کچ دا چونکه هر دووکیان هر بهشی خوان .

به لَام - به داخه وه - کاتيک چاويک ده خشيت به
 لاپره کانی میژوودا ده بينيت له سهرده می جه هاله ت و
 نه فامی پيش هاتنی پیغه مبه ری خوشه ويستان محمد (ﷺ)
 خه لکانی گه مژه و دواکه وتووی نه و سهرده مه کاتيک هه والی
 مندالی کچيان پي ده درا پوومه تيان رهش هه لده گه را و
 نه مه يان به عه يبه و نهنگی و جی شهرمه زاری ده زانی و
 پاشان بۆ شاردنه وهی نه م عه يبه يه (!!!) په نایان ده برده
 بهر زينده به چال کردنی کچی ده روون پاکی بی تاوان و بی
 زمان !!!

* بی باوه ره کان و هه زنه کردنیان له کچان :

خوای گه وره نه م راستی به مان بۆ پوون ده کاته وه و له
 قورنانه پیروژه کهیدا فهرموویه تی :

۱. ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (۸۸)

يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي
 التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٨٩﴾ [سورة النحل] .

واته : نه گه مژده ی له دايك بوونی کچ بدرييايه ت به

یه کیک له بی باوه په کان نه واپوومه تی پش مه لده گه را له
 غه مباری و شهرمه زاریدا و بق و قینی خویی به رامبه ر به
 ژنکه یی ده خوارده وه و خوی ده شارده وه له خه ک له
 خرابیتی نه و موزده یه ی که پیی درابوو نه نجا په رۆش ده بوو
 و بیری ده کرده وه نایا به شهرمه زاری و سهرشوی بی هیلته وه
 یان له ژیر خاکدا زینده به چالی بکات ، به راستی نه مه ش
 خراب ترین مه لویست و بریار بوو که نه و بی باوه پانه ده یان
 نواند و ده ریان ده بری ده ره ق به خوا .

قال البيضاوي^(۱) : ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ أَخْبَرَ بَوْلادتها
 ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ﴾ صار أو دام النهار كله ﴿مُسْوَدًّا﴾ من الكآبة والحياء
 من الناس ، واسوداد الوجه كناية عن الاغتمام والتشوير ، ﴿وَهُوَ
 كَظِيمٌ﴾ مملوء غيظا من المرأة ، يستخفي منهم ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ
 بِهِ﴾ : من سوء المَبَشِّر به عرفا ، ﴿أَتَيْتُكُمْ﴾ مُحَدِّثًا نفسه متفكرا

^(۱) تېييفني دهك : بې زانینی ژماره ی نه و به رگ و لاپه په یه ی که نه م ووتانه ی لیوه
 وه رگبراو وه نه و بگه پیره وه بې سهرچاوه که به پیی ناوی سوره ت و ژماره ی نه و
 نایه تانه ی که و ته فسیره که یان لیوه دا باسکرلو وه .

فِي أَنْ يَتْرَكَ ﴿عَلَى هَوًى﴾ ذَلِكَ ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ أَيْ يَلْقَاهُ فِيهِ
وینده ...).

واته : مه به ست به ﴿نه گهر موژده ی له دایک بوونی کچ
بدریایه ت به یه کیک له بی باوه ره کان﴾ نه وه به که هه والی له
دایک بوونی کچیان پی رابگه به نرایه ت ، نه وا ﴿پوومه تی﴾ به
دریژای پوژ ﴿رهش هه لده گه را﴾ له غه مباری و شهرمه زاریدا
به رامبه ر به خه لک ، وه رهش هه لگه پانی پوومه ت درکه و
ئامازه به بۆ غه مباری و خه جاله ت بوون ، ﴿پق و قینی خوی
ده خوارده وه﴾ واته دلی پر ده بوو له پق و قین به رامبه ر به
ژنکه ی ، ﴿خوی ده شارده وه له خه لک﴾ ﴿له به رخرایی﴾
نه و موژده به ی که پی درابوو ، ﴿بییه لینه وه﴾ مه به ستی
نه وه به له گه ل ده روونی خویدا قسه ی ده کرد و
بیریده کرده وه ئایا وازی لیبینیت و بییه لینه وه ﴿به
شهرمه زاری و سهر شوپی﴾ ﴿یان له ژیر خاکدا زینده به چالی
بکات﴾ .

وقال ابن كثير : (وقوله : ﴿وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ أَيْ يَخْتَارُونَ

لأنفسهم الذكور ويأنفون لأنفسهم من البنات التي نسبوها إلى الله تعالى الله عن قولهم علوا كبيرا ، فإنه ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا﴾ أي كئيبا من الهم ، ﴿وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ساكت من شدة ما هو فيه من الحزن ، ﴿يَتَوَزَّىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾ أي يكره أن يراه الناس ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ أي إن أبقاها مهانة لا يورثها ولا يعتني بها ويُفَضِّل أولاده الذكور عليها ، ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ أي يثدها وهو أن يدفنها فيه حية كما كانوا يصنعون في الجاهلية .

واته : ﴿نهوهيان هه لده بژادر كه حه زيان لئ ده كرد﴾
 واته بۆ خۆيان کوپانیان هه لده بژادر و بیزیان ده هاته وه و
 خۆیان ده گرتنه وه له وهی که وا کچان بۆ نه وان بیت به لکو
 دهیان دایه پالّ خوای پایه بهرز له و سته مه ، چونکه نه وان
 ﴿نه گهر موزده ی له دايك بوونی کچ بدربییایهت به به کیکیان﴾
 ﴿نه وا پوومه تی رهش هه لده گه را﴾ و پهنگی هه لدا ده وه ری له
 غه مباریدا و ﴿پق و قینی خۆیی ده خواره ده وه﴾ و بی دهنگ
 ده بوو له نقری نه و په ژاره یی که تییدا ده بوو و ﴿خۆی

ده شاردوه له خه لک ﴿ و حه زی نه ده کرد خه لک ببیینیت ﴿ له خراپیتی نه و موزده به ی که پیی درا بوو نه نجا په روش ده بوو و بیری ده کرده و نه نایا به شهرمه زاری و سهرشوپی بهیلتیه وه یان له ژیر خاکدا زینده به چالی بکات ﴿ واته نه گهر بهیلتیه وه نه و سهرشوپی ده بیت و میراتی بهر ناکه ویت و گرنگی پینادریت و کوپان پیش ده خرین به سهریاندا ﴿ یان له ژیر خاکدا زینده به چالی بکات ﴿ واته به زیندوی بخریته ژیر گل و خاکه وه هه روه کو چۆن له سهرده می جاهلیه ت و نه فامیدا نه مه نه نجام ده درا .

أَفَمَن يَكْفُرُونَ هَذِهِ الْكَرَاهَةُ وَيَأْتِفُونَ لِأَنفُسِهِمْ عَنْهُ يَجْعَلُونَهُ لِلَّهِ
!!؟ ﴿ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾ أَيُّ بَشَرٍ مَا قَالُوا وَبَشَرٌ مَا قَسَمُوا وَبَشَرٌ
مَا نَسَبُوا إِلَيْهِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى : ﴿ وَإِذَا بَشِيرٌ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ
مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿ ١٧ ﴾ .

نایا نه وه ی که بۆ خو یان بیان ناخوش بوو به م شیوازه و بیزیان ده هاته وه و خو یان ده گرتیه وه له وه ی که وا کچان بۆ نه وان بیت نایا نه مه ده دهنه پال خوی په روه ردگار !!؟

﴿به راستی نه مهش خراپ ترین هه لویست و بریار بوو که نهو بی باوه پانه دهیان نواند و دهریان ده بپی دهره ق به خوا﴾ واته نه مه خراپترین ووته و خراپترین دابه شکردن و خراپترین شت پالدانه به خواوه هه روه کو چۆن فهرموویه تی : ﴿نه گهر موژده ی له دایک بوونی کچ [که وا کرا بوو به نمونه ی سووکایه تی بق خوی میهره بان] بدریایه ت به یه کیک له بی باوه په کان نهوا پوومه تی رهش هه لده گه را و غه مبار ده بوو﴾ .

وقال أيضاً : ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ (النحل) أي من البنات حيث جعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن إناثاً وجعلوها بنات الله ، وقد كان أحدهم ﴿إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (٨٨) يَنْزَوِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَرْيَدُ شَيْءًا فِي الْأَرْأَبِ﴾ فهم يأنفون من البنات وجعلوا الملائكة بنات الله فنسبوا إليه ما لا يرتضونه لأنفسهم فهذا أغلظ الكفر) .
واته : ﴿نه وه بق خوا داده نین که بق خویان بیان ناخوشه﴾
واته له کچان ، چونکه نهو بی باوه پانه فریشته کانیان به

ره گزی می نه داده نا و به کچی خواش دایان ده نانن ، به لام
 که چی ده بیینی یه کیك له و بی باوه پانه : ﴿نه گهر موژده ی له
 دايك بوونی کچ بدرییا یه ت به یه کیك له بی باوه ره کان نه و
 پوومه تی رهش مه لده گه را له غه مباری و شهرمه زار بوونی له
 ناو خه لکدا و بق و قینی خوئی به رامبه ر به ژنکه بی
 ده خواره ده و و خوی ده شارده وه له خه لک له خراپی تی نه و
 موژده یه ی که پی ی درابوو نه نجا په رو ش ده بوو و بیری
 ده کرده وه نایا به شهرمه زاری و سهرشوپی بی هیلآیه وه یان له
 ژیر خاکدا زینده به چالی بکات ﴾ ، نه وان بی زیان ده هاته وه
 خو یان ده گرت وه له وه ی که وا کچان بو نه وان بی ت که چی
 فریشته کانیا ن ده کرد کچ و دایان ده نان بو خوا جا نه وه یان
 ده دایه پال خوا که پازای نه ده بوون بو خو یان بی ت ،
 نه مه ش تووند ترین جوړی کو فر و بی باوه پی یه .

وقال أيضاً : (أعطوه أخس القسمین [عندهم] من الأولاد وهو
 البنات وهم لا يرضونها لأنفسهم كما قال : ، وقوله ها هنا ويجعلون
 لله البنات سبحانه أي عن قولهم وإفكهم ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ

لَيَقُولُوا ﴿١٥١﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَلَهُمْ لَكُذُوبٌ ﴿١٥٢﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ [المصافات] .

واته : بئى نرخترين و سووکترينى نه و دور به شه به لای نه وانه وه یان ده به خشى به خوا له منداله کان که واکچان بوون ، نه و به شه ی که واکپئى پازى نه ده بوون بؤ خویان هه روه کو چؤن فهرموويه تى : ﴿ ئایا کوپان بؤ خؤتان و کچانیش بؤ خوا ئا نه مه دابه شکردنیکی سته م کارانه یه ﴾ ، وه نه وه ی که دایان ناوه بؤ خوا له کچان ! نه م ووته و بوهتانه هه لېستراوه خوا پاک و به ریه لئى و بئى که م کوپئیه و به ریه له وه ی که مندالى ببیت ، چونکه ﴿ نه وان له ووته بوهتان و هه لېه ستراره کانیا ندا ده یان ووت خوا مندالى بووه و دروویان ده کرد ، ئایا خوا کچى بؤ خؤى هه لېزلردووه به سهر کوپاندا ، به راستى نه مه ش خراب ترین هه لؤیست و برپار بوو که نه و بئى باوه پانه ده یان نواند و ده ریان ده بېرى دهره ق به خوا ﴾ ، چونکه نه وان پازى نه ده بوون کچان بؤ نه وان بیت که چى بؤ خوا دایان ده نان !!!

وقال الطبري : (ولكنهم أضافوا إليه ما يكرهونه لأنفسهم ولا يرضونه لها من البنات ما يقتلونها إذا كانت لهم ...

واته : نه و بی باوه پانه نه و هیان ده دایه پال خوا که بۆ خویان پییان ناخوش بوو و پیی پازی نه ده بوون له و کچانه ی که وا ده یان یان کوشت نه گهر له دایک ببویان ...

وقوله ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا﴾ يقول وإذا بشر أحد هؤلاء الذين جعلوا لله البنات يولادة ما يضيفه إليه من ذلك له ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا﴾ من كراسته له ﴿وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ يقول قد كظم الحزن وامتلاً غمّاً بولادته له فهو لا يُظْهَرُ ذلك ...

واته : نه گهر موژده ی له دایک بوونی کچ بدریایه ت به یه کیك له بی باوه په کان نه و پوومه تی رهش هه لده گه را له غه مباری و شهرمه زاریدا ﴿مه به سستی نه ویه نه گهر یه کیك له و بی باوه پانه ی که وا کچانیان بۆ خوا داده نا موژده ی له دایک بوونی کچیان بی بدریایه ت نه و﴾ پوومه تی رهش هه لده گه را ﴿چونکه له دایک بوونی کچی پی ناخوش بوو﴾ پق و قینی خویی ده خوارده وه ده فهرمویت : دل گرانی

خویی دهشارده وه و دلی پر له غم ده بوو به له دايك بوو کچ
و نه دل گرانی و پر له غمه شی دهرنه ده بپی به قسه به لکو
ده بخوارده وه ...

وعن قتادة قال : وهذا صنيع مشركي العرب أخبرهم الله تعالى ذكره
بـسُخْبِ صنيعهم ، فأما المؤمن فهو حقيق أن يرضى بما قسم الله له ،
وقضاء الله خير من قضاء المرء لنفسه ، ولعمري ما يدري أنه خير ! لِرُبِّ
جارية خير لأهلها من غلام ، وإنما أخبركم الله بصنيعهم لتحذنبوه وتنتهوا
عنه ، وكان أحدهم يغذو كلبه ويثد ابنته ...

واته : نه مه په فتاری موشريك و هاوه لېرياده ركهانی
عه ربه ، خوی پایه به رز ه والی گنده لیتی نه و په فتاره ی
پی راگه یاندن ،

– به لام نیماندار و برودار نه و جی نه ویه که پازی
ببیت به ویه که خوا کردوویه تی به قسمه تی ،

– وه برپاری خوا چاک تره بوی له برپاری خوی ؛

– سهرم سورماوه نه و چون ده زانیت کوپ باشته !!!

– هندیك جار کچ زور له کوپ چاک تر و به فه تره بوی

که س و کاری ، به لام مه به ست لیړه دا نه ویه که خوی

په روهردگار هه والی په فتاری نه وانی داوه به نیمه بو نه وهی
 دووړی لیتگرین و وازی لیتینین ، که سی وا هه بووه له وانه
 خواردنی ده دا به سه گه که ی به لام کچه که ی زینده به چال
 ده کرد ...

يقول تعالى ذكره : يتوارى هذا المبشر بولادة الأنثى من الولد
 له من القوم فيغيب عن أبصارهم من سوء ما بُشِّرَ ...) .
 واته : نه و موژده پیدراوه به له دایک بوونی کچ ﴿خوی
 ده شارپته وه﴾ له خه لك و خوی وون ده کات له پیښ چاویان
 له خرابیتی نه و موژده یه ی که پیی دراوه ...

۲ - هه روه ها خوی گه وره فهرموویه تی : ﴿وَإِذَا بُشِّرَ
 أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ
 ﴿١٧﴾ [الزخرف] .

واته : نه گهر موژده ی له دایک بوونی کچ ﴿که وا کرا بوو
 به نمونه ی سووکایه تی بو خوی میهره بان﴾ بدریایه ت به
 یه کیک له بی باوه په کان نه واپوومه تی په ش هه لده گه پا و
 غه مبار ده بوو .

قال ابن کثیر : (جعلوا له من قسمي النبات والبنین أحسهما وأردأهما [عندهم] وهو النبات كما قال تعالى : ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ﴾ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذَا قَسَمَةٌ ضَرِيَّةٌ ﴿٢٢﴾ [النجم] ... وهذا إنكار عليهم غاية الإنكار ، ثُمَّ ذكر تمام الإنكار فقال جلت عظمتہ : ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ﴿٢٣﴾ أي إذا بشر أحد هؤلاء بما جعلوا لله من النبات يأنف من ذلك غاية الأنفة وتعلوه كآبة من سوء ما بشر به ويتوارى عن القوم من خجله من ذلك يقول تبارك وتعالى فكيف تأنفون أنتم من ذلك وتنسبونہ إلى الله عز وجل) .

پیشتر ویته ی نه م ووتہ یه وه رگی پراوه .

۳ - خوای په روه ردگار فه رموویه تی : ﴿وَجَعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ

سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ ﴿٢٧﴾ [النحل] .

واته : بئ باوه په کان کچانیان ده دایه پال خوای پاک و

بئ گهر د و بؤ خویشیان نه وه یان هه لده بژادر که حه زیان لی

ده کرد له کوپان .

نه مهش تهنه له بهر نه وه بوونه وان زږد به چاوښکی
 سوکه وه سهیری کچانیاں ده کرد و زږیش رقیان له کچ بوو
 بویه دهیان دایه پال خوی گوره و له هه مان کاتدا وه
 سوکایه تی کردنیکیش بوو به خوی پاک و بی کهم و کووپی
 !!!

قال ابن كثير : (يقول تعالى منكرا على هؤلاء المشركين في جعلهم لله تعالى البنات سبحانه ﴿وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ أي من الذكور أي يودون لأنفسهم الجيد ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ أي يسوؤه ذلك ولا يختار لنفسه إلا البنين ، يقول عز وجل فكيف نسبوا إلى الله تعالى القسم الذي لا يختارونه لأنفسهم ، ولهذا قال تعالى : ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمْ﴾ أي : سألهم على سبيل الإنكار عليهم ﴿الرَّبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُونُ﴾ ﴿١١٩﴾ [الصفات] كقوله عز وجل : ﴿الْكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ﴾ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى ﴿٢٢﴾ [النجم] .

به لام خوی په روه ردگار ټینکاری نه م هه لویست و بریاره
 سته مکارانه ی لیده کردن و به خراپترین بریار و هه لویست

ده یژمارد ، وهك له نایه ته کانی سهره وده پوون و ناشکرایه .
 هه روه ها به هه مان شیوه له چه ندین نایه تی تردا خوای
 گه وره ئینکاری نه م هه لویست و برپساره سته مکارانه ی
 لی کردوون و هه رموویه تی :

﴿ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴾ [الصافات] .

﴿ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴾ [الصافات] .

﴿ أَمْ لَهُ الْبَنَتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴾ [الطور] .

سهره پای هه موو نه م نایه تانه ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) به
 پاشکاو ی دیارده ی (حه ز نه کردن له کچان) ی قه ده غه کردوه
 ! نهك هه ر نه وه نده به لکو (کچان) ی به دلخوشکار و سه نگین
 و خاوه ن به ها ناساندوه :

عن عقبة بن عامر وعائشة (رضي الله عنهما) عن النبي (ﷺ)
 قال : « (لَا تَكْرَهُوا الْبَنَاتِ ، فَإِنَّهُنَّ الْمُؤَنَسَاتُ الْغَالِيَاتُ) »* .

واته : ناحه ز و بیزار مه بن له کچان ، چوونکه کچان
 دلخوشکار و سه نگین و خاوه ن به ها ن .

* سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۳۲۰۶) .

* بی باوه پره کسان و کوشه تنی کچان و

زینده به چال کردنیان :

بی باوه پره کان مه لوئیستیان به رامبه ر به له دايك بوونی کچان
ته نها نه وه نه بوو که پوومه تیان رهش مه لگه ریت له غه مباری و
شهرمه زاریدا کاتیک که ده یان بیست خیزانه کانیان کچیان بووه !
نه خیر به وه شه وه نه ده وه ستان به لکو دوی له دايك بوونیان
زینده به چالان ده کردن و ده یان کوشتن !

۱ - خوی گه وره نه م راستی به مان بق پوون ده کاته وه و له

قورئاندا فرمویه تی : ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ﴾ (۱۳۷) ﴿[الأنعام] .

واته : شه ی تانه کانی مروؤ و جنوکه کوشتنی منداله کچه کانیان
ده پازانده وه بق نوره ی موشریک و هاوه ل بریار دهره کان .

قال ابن كثير : (زَيْنَ الشَّيَاطِينِ لِهَؤُلَاءِ ... وَأَدِ الْبَنَاتِ خَشْيَةَ
الْعَارِ .. قَالَ بِمُحَادِدٍ شُرَكَائُهُمْ شَيَاطِينُهُمْ يَأْمُرُونَهُمْ : أَنْ يَبْدُوا أَوْلَادَهُمْ
خَشْيَةَ الْعِيْلَةِ ، وَقَالَ السَّيِّدِي أَمَرَهُمُ الشَّيَاطِينُ أَنْ يَقْتُلُوا الْبَنَاتِ ...

وهذا كقوله تعالى : ﴿إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ

كَظِيمٌ﴾ (٥٨) يَنْوَرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ ... ﴿[الآية] ، وكقوله :

﴿الْكُمْ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ﴾ تِلْكَ إِذَا قَسَمَةٌ حَبِيرَةٍ ﴿٢٢﴾ [النجم] .

واته : شهیتانه کانی مرقوف و جنوکه کوشتنی منداله
کچه کانیان ده پازانده وه بق زنده می هاوه لبریار دهره کان له
ترسی نهنگی و عهپه و شهرمه زاریدا ... و زینده به چالیانیا
ده کرد له ترسی فقیری و هه زاریدا ..

قال ابن منظور : (قال المفسرون : كان الرجل من الجاهلية إذا
ولدت له بنت دفنها حين تضعها والدتها حية مخافة العار
والحاجة ...) (٣).

واته : پیاوانی سهرده می جاهلییه ت و نه قامی نه گهر
خیزانه کانیان کچی ببوایه نه و زینده به چالیان ده کرد ، له
ترسی شهرمه زاری و بی داریدا ...

چونکه نه وان باوه پریان وابوو که و کچه مایه می
شهرمه زارییه بق باوک و دایک و پاره دهرناکات و بهرهمی
مادی نهپه ! بویه کچانیا به نه رک ده ژمارد به سهر
باوکانی دل پهق و که و ده ل و که مژه وه !!!

(٣) لسان العرب : (٣ / ٤٤٢) .

۲ - هه روه ها خوی په روه ردگار فهرموویه تی :

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبِيغْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ...﴾ (١٣) [المتحنة] .

واته : نهی پیغه مبه رنه گه ر ئافره تان هاتن په یمانت
پیبدنه له سهر نه وهی که به هیچ شیوه یه ک هاوه ل و
شهریک بۆ خوا بریار نه دهن و دزی نه که ن و زینا نه که ن و
منداله کانیا ن نه کوژن ...

قال السمار كفوري : ("وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ" هو ما كانت تفعله
الجاهلية من وأد البنات أي دفنهن أحياء لخوف العار والفقير^(٣) .
واته : مه به ست به ﴿منداله کانیا ن نه کوژن﴾ نه وه یه که
خه لکانی سدرده می جاهیلی یه ت و نه فامی ده یانکرد له
زینده به چال کردنی کچان له ترسی عه یبه و هه ژاری .

۳ - هه روه ها خوی په روه ردگار فهرموویه تی : ﴿وَإِذَا
الْمَوَدَّةُ سُئِلَتْ ۖ يَا أَيُّ ذُنُبٍ قُتِلَتْ﴾ (٩) [التكوير] .

(٣) تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی : (٩ / ١٤٤) .

واته : نه گهر پرسیار کرا له زینده به چال کراو : نایا به رامبه به چ تاوانیک کوژدراوه !؟

قال ابن منظور : (الموؤودة : المدفونة حية)^(۴).

وقال الشوكاني : (ومعنى سُلِّتُ أَنْ توجیه السؤال إليها لإظهار كمال الغيظ على قاتلها حتى كان لا يستحق أَنْ يُخاطب ويُسأل عن ذلك ، وفيه تبيك لقاتلها وتوبيخ له شديد ، قال الحسن : أراد الله أَنْ يُوبَّخَ قاتلها لِأَنَّهَا قُتِلَتْ بغير ذنب) .

واته : پرسیارى لیده کریت مانای نه وهیه : پووبه پوو کردنه وهی پرسیار بۆ نه و زینده به چال کراوه مه به ست پیی ده رخستی پق و قینی خوییه به رامه به به و که سهی که وا کوشتویه تی ، چونکه نه و که سه که نه و کرداره ی نه نجام داوه شایسته ی نه وه نئییه خوا قسه ی له گه لا بکات و پرسیارى نه و تاوانه ی لیبکات ، وه نه مهش دهم کوت کردنه وه و سه رزنشتیه کی توندی تیداییه بۆ بکوژو زینده به چالکاری نه و کچه بئی تاوانه ...

(۴) لسان العرب : (۵ / ۳۸۵) .

حسه نی به صری فهرموویه تی : خوی گه وره مه به سستی
نه وه به بکوژی نه و کچه سهرزشت بکات چونکه به بی تاوان
کوژراوه .

وقال ابن الجوزي : (قال اللغويون : الممؤودة البنت تدفن
وهي حية ، وكان هذا من فعل الجاهلية ...
قال الزجاج ومعنى سؤالها تبكى قاتليها في القيامة لأن
جوابها قُتِلَتْ بغير ذنب ...) ^(۹).

واته : زینده به چال کردنی کچ په فتاری جاهلییه و
نه فامیتییه ...

وعن المغيرة بن شعبة (رضي الله عنه) قَالَ : ((إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
كَانَ يَنْهَى عَنْ وَأْدِ الْبَنَاتِ)) ^(۱۰).

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) زینده به چال کردنی کچانی
قه دهغه و حهرام کردووه .

^(۹) زاد الممر في علم التفسير لابن الجوزي : (۹ / ۱۰) .

^(۱۰) صحيح الأدب المفرد رقم : (۲۷۹) .

* سهرمه ئدانه و هی ناره زایی دهر برین به له دايك بوونی

کچان :

له پيشه وه باسی شه وه مان کرد که خه لکانی سهرده می
جاهلی یه و نه فامی چهند ناره زایی بوون و چهندیک پتيان ناخوش
بوو کچيان ببويه و له دايك بوونی کچانيان به نهنگی و عهيه و
سهرمه زایی له قه لهم ده دا !!!

به لام به داخوه له سهرده می پيشكه وتن و سهرده می بیست و
یه که دا ! جاريکی تر شه خه صله ته سته مکاری و په فتاره
دپندانیه سهریه ئدانه و وه و لیره و له وئ به چهندین شیواز
دهر برینی ناره زایی ده بیستین له وانه :

— پيش ناماده کردنی شه نووسراوه به چهند پۆژیک
موسلمانیک ووتی : من دوینن پۆیشتم بق سهردانی براده ریکم
که چی بینیم زۆر بئ تاقهت و غه مبار و ئالۆز و بئ دهنگه که لیم
پرسی هۆکاری شه غه مباری یهت چی به ؟ وه لامي نه دامه وه .

به لام دواتر بیستم که وا خیزانه که ی کچی بووه و شه میش
له بهر شه وه زۆر غه مبار و ئالۆز و بئ دهنگ بووه : ﴿وَإِذَا
بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ .

— ههروه ها ئافره تیک به سهرهاتی دایکی خوئی گێپایه وه و
 ووتی : من دایکم ههشت کچی له سهر یه ک بوو بوو ، پاش نه وه
 سکی تۆیه می بۆ پهیدا بوو به چهندین شیواز ههولێ له ناو بردنی
 منداله که یی دا له ترسی ئه وه ی نه وه ک مندالی تۆیه میشی کچ بیته
 وه کو هه شته که ی پیشتر !

له و پێگایانه ی که وا دایکم گرتبوویه بهر بۆ له ناو بردنی
 منداله که ی :

هه ندیک جار له سه روی چه ند پله یه ک له سهر په یژه وه خوئی
 هه لده دایه خواره وه بۆ ئه وه ی منداله که ی فشاری بکه ویتته سهر و
 جێله ق ببیت و له باری بجیت نه وه ک ئه میش کچ بیته !
 وه هه ندیک جاری تر (بوته لی غازی گه وری) ده هیتنا و
 ده یخسته سهر سکی یه وه بۆ هه مان مه به ست !

به لام ئه وه ی که جیگای سهر سوپمان بیته له م به سهرهاته دا
 نه وه یه که وا :

ئهو ئافره ته له درپژه ی گێپانه وه ی به سهرهاته که دا ووتی :
 دوا ی ئه وه هه موو هه ولێ دایکم بۆ له ناو بردنی منداله که ی :
 ئه و منداله هه ر مایه وه تاره کو خوئی به زیندووی و به

ناسایی له دايك بوو که چی سیر ده که ن مندا له که کوپیکی
خنجیلانه به !!!

– هه روه ها له خه سته خانه ی گشتی که لار ئافره تیک له کاتی
عیلاج وه رگرتندا به دوکتوره یه که ده لیت : توخوا له کاغزی
مؤناره که دا چی نووسراوه کوپ یان کچ ؟!

دوکتوره ش وه لایمی ده داته وه و ده لیت : نووسراوه
منداله که ت کچه ، نه و ئافره ته ش یه کسر له جیگه که ی خویدا
روشک ده بییت و ماقی ده په پیت و پوو مته ی رهش هه لده که پیت و
بی ده نگ و سه رسام ده بییت !

که لی ی ده پرسنه وه نه وه بۆ چی وات لیها ت ؟
نه ویش ده لیت : چوار کچم هه یه بۆیه حه زم له کچ نی یه و
حه زم له کوپه من له بهر خاتری کوپ هیشتم سکم پر بییت !!!
نه نجا یاریده ده ری دوکتوره پی ی ده لیت : هه سته بره ره
ده ره وه جیگه و کاتمان لی مه گره یا خوا دوو دوو کچتان بییت !

– هه روه ها له گپړانه وه ی به سه رهاتی مندا له بوونی ئافره تیکی
تردا که پیشتی پینچ کچی هه بووه و مندالی شه شه میشی هه کچ
بووه میرده که ی له غه مباریدا بۆ ماوه ی پۆژ و شه ویک ده چیته

ناو ژووریکه وه و ده رگا له خوی داده خات و نه نان ده خوات و نه
قسه شی له گه ل کهدا کردوه !

وه دواتریش خه سووی ئافره ته که ووتوبه تی : یا خوا هه ر
که سیک ده لیت - خوا لئی نه سینیت - قه بری ده ستنه که ویت !!
— هه ندیک له پیاوان هه ره شه له خیزانه کانیا ن ده که ن
به وه ی که وا نه گه ر کچی بییت ئه وا په نا ده باته بهر خواستنی
ژنی دووهم !!!

— هه ندیکی تر له پیاوان هه ره شه له خیزانه کانیا ن ده که ن
به وه ی که وا نه گه ر کچی بییت ئه وا ده بییت منالدانی بیه ستیت و
پێژه ی منداله کانیا ن که م بکه نه وه بۆ نه وه ی پێژه ی کچان له ناو
خیزانه کهیدا که م بییت و په ره نه سینیت .

— پیاویکی تر وه ک هه ره شه یه ک به خیزانه که ی ده لیت : نه گه ر
(۱۵) پانزه کچت بییت ده بییت هه ر مندالت بییت تاوه کو کوپکت
ده بییت .

— پیاویکی تر دوا ی سک پر بوونی خیزانه که ی ووتوبووی :
من ناوی کوپم ئاماده کردوه بۆ منداله که مان به لام بیرم
نه کردوه ته وه له ناویک بۆ کچ چونکه من حه زم له کوپه و حه زم
له کچ نی یه !!!

– هه ندیکي تر ده لاین : دایکی کوپ له کوئ و دایکی کچ له کوئ ! چونکه دایکی کوپ پیزدار و ناو داره به لام دایکی کچ سهرکز و سهر شوپ و شهرمه زاره !!!

– هه ندیکي تر ده لاین : نه و که سه ی که وا ته نها کچی هیه و جاخ کویره !!!

نه مانه و چه ندین شیوازی تری ناره زایی و بیزاری دهریرین لیره و له وی ده بیستین له ناستی له دایک بوونی کچانی به پیزدا . وه به پاستی ته م دیارده یه - هه روه ک چۆن له ناو عه ره بدا هه بووه و هیه - له کورده واریشدا ژۆر باو بووه و له پهره سه ندنیشدا یه ..

له م باره یه وه (قانعی شاعیر) له ژۆر ناو نیشانی (ژیانی کچ) له کورده واریدا و وتویه تی :

کچی به سته زمان ده وری ژيانی

سینه مایه که نه گهر بزانی

که له دایک بوو ئاههنگی نییه

نه لاین : ئای کچه ! فائیده ی چی یه ؟

پی پی پوزانه ی که س بق ناهیتنی

هیچ که س به چاکه هه رگیز نایدویننی

پرو پیره ژن دهور دایکی نه دهن

هر به ک به جوړی دلخوشی نه کهن

خه م مه حق خوا له سهر که ره م بی

کوړیشت نه بی خاترت جه م بی

چهنده ولایمیک بو نه و جوړه که سه جاهیلانه :

+ نه م هه لویستانه له بیرو باوه پړکی گهنده له وه هه لده قولیت

چونکه وادیاره نه و جوړه پیاوانه واده زانن و باوه پریان وایه که وا

نافره تان به ویستی خوایانه کوپان ببیت یان کچ !

نه م هه لویسته نزیکه له کوفره وه چونکه به خشینی کوپان

کچ تاییه ته به خوای پهره ردگار وه و به هیچ شیوه یه ک

دهستی دایکی تیدا نییه و حز و ویستیشی به هیچ شیوه یه ک

دهور نابینیت .

خوای گوره له م باره یه وه له قورئاندا فهرموویه تی :

﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِۙ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُۚ يَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ

اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنۡ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿٤٩﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ

مَنۡ يَّشَآءُ عَقِيْمًاۗ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾﴾ [سورة الشوری] .

واته : ته نها هی خوایه مولکی ناسمانه کانی و زه وی .. دروستی

ده کات ئه وهی که خۆی ویستی لییه بیټ .. کچ دهیبه خشیت به
 هر که سیک که خۆی ویستی لییه بیټ و کوپیش دهیبه خشیت به
 هر که سیک که خۆی ویستی لییه بیټ ، وه یان کوپ و کچ
 هر دووکیان پیکه وه دهیبه خشیت به هر که سیک که خۆی
 ویستی لییه بیټ ، وه یان هر که سیک که خۆی ویستی لییه بیټ
 نه زۆکی ده کات و بئ منداڵ ده بیټ ، به راستی ئه و خواجه زانا و
 به توانایه .

قال ابن کثیر : (یخیر تعالی أنه خالق السماوات والأرض والکهما
 والمُتصرف فیهما ، وأنه ما شاء کان وما لم یسأ لم یکن ، وأنه
 یعطی مَنْ یشاء ویمنع مَنْ یشاء ولا مانع لما أعطی ولا مُعطي لما منع
 ، وأنه یخلق ما یشاء ، یهبُ لِمَنْ یشاء إناثاً أي یرزقه البنات فقط ومنهم
 لوط علیه الصلاة والسلام ، ویهبُ لِمَنْ یشاء الذُکُورَ أي یرزقه البنین فقط
 قال البغوي کأبراهیم الخلیل علیه الصلاة والسلام لم یولد له أنثی ، أو
 یُزَوِّجُهُم ذُکْرَانًا وَإِنَاثًا أي ویعطی لمن یشاء من الناس الزوجین الذکر
 والأنثی أي من هذا وهذا قال البغوي کمحمد (ﷺ) ، ویجعلُ مَنْ یشاء
 عقیماً أي لا یولد له قال البغوي کیجی وعیسی علیهما الصلاة والسلام .

فجعل الناس أربعة أقسام :

۱ — منهم من یعطیه البنات .

- ۲ — ومنهم من يعطيه البنين .
 - ۳ — ومنهم من يعطيه النوعين ذكوراً وإناثاً .
 - ۴ — ومنهم من يمنعه هذا وهذا فيجعله عقيماً لا نسل له ولا ولد له .
- لَئِنَّهُ عَلَيْهِ أَيُّ مَن يَسْتَحِقُّ كُل قِسْمٍ مِّن هَذِهِ الْأَقْسَامِ ، قَدِيرٌ أَي عَلَى مَا يَشَاءُ مِّن تَفَاوُتِ النَّاسِ فِي ذَلِكَ) *

فائدة : قال ابن كثير في تمام كلامه السابق : (وهذا المقام شبه بقوله تبارك وتعالى عن عيسى عليه الصلاة والسلام ﴿ وَنَجَعْلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ ﴾ أي دلالة لهم على قدرته تعالى وتقلس حيث خلق الخلق على أربعة أقسام : فآدم عليه الصلاة والسلام مخلوق من تراب لا من ذكر ولا أنثى ، وحواء عليها السلام مخلوقة من ذكر بلا أنثى ، وسائر الخلق سوى عيسى عليه السلام من ذكر وأنثى ، وعيسى عليه السلام من أنثى بلا ذكر ، فتمت الدلالة بخلق عيسى بن مريم عليهما الصلاة والسلام ، وهذا قال تعالى : ﴿ وَنَجَعْلُهُ آيَةً لِلنَّاسِ ﴾ فهذا المقام في الآباء ، والمقام الاول في الأبناء ، وكل منهما أربعة أقسام ، فبحان العليم القدير) .

واته : ئەم جیگایه هاوشیتۆه ی فه رموده ی خوای کارپیره ره که ت و پایه به رزه که واهه باره ت به (عيسى عليه السلام) فه رموویه تی : ﴿عيسى ده کهین به نیشانه یه ک بۆ خه لک﴾ واته : به لگه یه ک بیته بۆیان له سه ره ده رخستنی توانای پایه به رزه و پاک و بێ گه ره له هه موو که موکوپی به که واهه مرقۆه کانی دروست کردووه به چوار شتۆز : (آدم عليه الصلاة والسلام) ی دروست کردووه له خۆل و خاک به بێ نێر و مێ ، وه (حواء عليها السلام) ی دروست کردووه له نێر به بێ مێ ، وه هه موو مرقۆه کانی تری دروست کردووه له نێر و له مێ جگه له پیتغه مبه ر (عيسى عليه السلام) ، وه (عيسى عليه السلام) ی دروست کردووه له مێ به بێ نێر ، که واته : به دروست کردنی (عيسى عليه السلام) نیشانه و به لگه له

واته : خوای پایه بهرز هه وال ددهات کهوا تهنتا ئه و
 ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه و هه خۆی خاوهنی
 هه موویه تی و گۆرپانکاری تیدا ئه نجام ددهات ، وه ئه وهی که
 ویستی لیبتی ببتی دهبتی و ئه وهشی که ویستی لیته ببتی نابیتی
 ، وه له مولکی خۆی ددهات به هه که سیک ویستی لیبتی و
 دهشی گرتیه وه له هه که سیکیش خۆی ویستی لیبتی و کهس
 ناتوانیت پڤگری بکات له وهی که بیدات و که سیش ناتوانیت
 شتیک بدات که ئه و بیگرتیه وه ، وه دروستی دهکات ئه وهی که
 خۆی ویستی لیته ببتی ، ﴿کچ ده بیه خشیت به هه که سیک که
 خۆی ویستی لیته ببتی﴾ واته : تهنتا بهس کچی پی
 ده بیه خشیت له وانهش پیغه مبهه (لوط علیه الصلاة والسلام) ،
 ﴿وه کورپیش ده بیه خشیت به هه که سیک که خۆی ویستی
 لیته ببتی﴾ واته : تهنتا بهس کورپی پی ده بیه خشیت وه کو
 پیغه مبهه (إبراهیم علیه الصلاة والسلام) ، ﴿وه یان کوپ و کچ

سه کاملتی توانای خوا به تهواری هاتوه ته دی ، بۆیه خوای گهوره
 نهروویه تی : ﴿عیسی ده کهین به نیشانه یه ک بق خه لک﴾ نه مه جیگایه که
 سه بارهت به باوکان ، وه جیگای یه که میش سه بارهت به مندالان ، وه هه
 به کتیکانیش له چوار بهش پڤکها تبوو ، جا پاکی بق خوای زانا و به توانا .

هەردووکیان پێکەو دەبێهە خشیت بە هەر کەسێک کە خو
 ویستی لێیه بێت واتە : کوڕ و کچ هەردووکیان پێکە
 دەبێهە خشیت بە هەر کەسێک کە خووی ویستی لێیه بێت لە خە
 واتە لە مەش و لە وەش وەکو پێغه مبهەر (محمد ﷺ) ، وە یان ه
 کەسێک کە خووی ویستی لێیه بێت نە زۆکی دەکات و بێ مند
 دەبێت واتە : مندالی نابێت وەکو هەردوو پێغه مبهەر (یح
 وعیسی علیهما الصلاة والسلام).

کەواتە خەلکی کردوو هە چوار بەشەو :

۱ - هەندێکان تەنھا کچی پێ دەدات .

۲ - وە هەندێکی تریان تەنھا کوڕیان پێ دەدات .

۳ - وە هەندێکی تریان لە هەردوو جۆرە کەیان پێ دەدات نۆ

و مییش .

۴ - وە هەندێکی تریان ئە مەش و ئە وەشی لێ دەگریته وە

دەیکات بە نە زۆک و نە وە چە ی دەبێت و نە مندال .

﴿خو زانایه﴾ واتە : بە و کەسە ی کەوا شایستە ی ه

بە شێک بێت لە م بە شانە ، ﴿بە توانایه﴾ واتە : بە سەر ئە وە

کە ویستی لێبێت لە جیاوازی نۆوان خەلکدا لە و شتە دا .

* نایا دایک هیچ پۆلئیکی ههیه له وهدا کهوا

منداله کهس کوپ بیت یان کچ ؟

به پئی ئه و ئایه تانه ی سهره وه به خشی نی کچ یان کوپ یان
هه ردووکیان بیکه وه یان نه به خشی نی هیچ کامیکیان ته نها له
ویستی خوی په ره ردگار دایه و به پئی توانای ئه و ده بیت و
ویستی باوک و دایک هیچ پۆلئیکی نهیه له دیاری و ده ستنیشان
کردنی په گه زی مندالدا کهوا نیر بیت یان می !

له گه ل ئه وه شدا به هوی پیشکه وتنه زانستی به کانه وه له م
سهرده مه دا ئه وه سه لمینراوه کهوا به هیچ جوړیک دایک هیچ
پۆلئیکی نهیه له وه دا کهوا منداله که ی کوپ بیت یان کچ به لکو به
پچیه وانه وه ئه مه ده گه رپته وه بۆ لای باوک !

ئه مه ش به م شیوازه ی خواره وه پوون ده کهینه وه :

بۆ گومان دروست بوونی مندال له ناو مندالدانی دایکدا
سهرچاوه ده گریت له به یه کگه یشتن و پیتاندن و یه کگرتنی
(تووی پیاو / النطفه) له گه ل (تووی ئافره تدا / البریضة) وه ک له م
ئایه تانه دا باس کراوه :

خوی گهروه فه رموویه تی : ﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ

مَاءٌ دَافِقٌ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾ [سورة الطارق] .

واته : با مروّف برونیت بۆ نه وهی بزانیّت له چی دروست کراوه ؟ له ئاوێکی هه لقلاوه وه دروست کراوه که له نیوان پششتی پیاو و سنگی ئافره ته وه دهرده چیت و هه لده قولیت .

قال ابن كثير : (قوله : ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ يعني المني : يخرج دفقاً من الرجل ومن المرأة ، فيتولد منهما الولد بإذن الله عز وجل ولهذا قال : ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ يعني : صلب الرجل وترايب المرأة وهو صدرها) .

هه روه ها له م باره یه وه فه رمویه تی : ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ ...﴾ [سورة الإنسان] .

واته : نێمه مروّفمان دروست کردوه له ئاوێکی تیکه ل (ئاوی پیاو و ئاوی ئافره ت) ...

قال ابن عباس في قوله : ﴿نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾ (يعني ماء الرجل وماء المرأة إذا اجتماعا واختلطا ...

وهكذا قال عكرمة ومجاهد والحسن والربيع بن أنس : الأمشاج هو اختلاط ماء الرجل بماء المرأة) * .

واته : مرؤف دروست ده بیئت له نه نجامی تیکه ل بوونی ئاری
پیاو له گه ل ئاوی ئافره تدا .

به پیی زانستی سرده م (تووی پیاو / النطفة أو الحیران
المنوي أو الحوین) ههروه ها (تووی ئافره تیش / البویضة) به
هه مان شیوه خانه یه کی تیدایه که پیکهاتوه له (۲۳) کرؤمؤسؤم
، جا له کاتی به یه ککه یشتنی (تووی پیاو و تووی ئافره ت) ناوک
(نؤاة) ی هه ردوکیان یه کده گرن و خانه یه ک پیک دینن ، ناوکی نه و
خانه یه یش (۴۶) کرؤمؤسؤمی تیدایه .

دوو (۲) کرؤمؤسؤم له نیوان نه و (۴۶) کرؤمؤسؤمه دا - که
دانه یه کیان هی پیاوه که یه و دووه میشیان هی ژنه که یه - ئهرکی
دیاری و ده ستنیشان کردنی جووری په گه زی نه و منداله یان له
نه ستدایه که وا لیه وه دروست ده بیئت .

کرؤمؤسؤمی یه که میان هی پیاوه که یه که نه ویش ده بیئت به
دوو به شه وه :

یه که م : که وا هیمای پییتی (y) زمانی ئینگلیزی بۆ دانراوه و
هیمایه بۆ نه وه ی که وا په گه زی مندا لکه نیر (واته : کوپ) ده بیئت
نه گه ر نه مه یان له گه ل کرؤمؤسؤمی ئافره ته که دا یه کبگریت .

دووھم : کەوا ھێمای پیتی (X) زمانی ئینگلیزی بۆ دانراوە و ھێمایە بۆ ئەوەی کەوا پەرگەزی منداڵکە مێ (واتە : کچ) دەبێت ئەگەر ئەمەیان لە گەڵ کرۆمۆسۆمی ئافرەتە کەدا یە کبگرت .

بەلام کرۆمۆسۆمی دووھمیان ھی ئافرەتە کە یە کە ئەویش دەبێت بە دوو بەشەوہ :

یە کەم و دووھم : کەوا ھەردووکیان ھێمای پیتی (X) زمانی ئینگلیزی بۆ دانراوە و ھێمایە بۆ ئەوەی کەوا پەرگەزی منداڵکە مێ (واتە : کچ) دەبێت .

واتە کرۆمۆسۆمی پیاو بریتی یە لە (X.Y) .

بەلام کرۆمۆسۆمی ئافرەت بریتی یە لە (X.X) .

جا لە کاتی پیتاندن و یە کگرتندا کرۆمۆسۆمی دیاریکار و دەسنیشانکاری پەرگەزی منداڵی پیاوہ کە و ئافرەتە کە ییش دەبێت بە دوو بەشەوہ :

ھی پیاوہ کە یان دەبێت بە (Y) کەوا ھێمایە بۆ ئەوەی منداڵکە نێرە و کوپە .

وہ یان دەبێت بە (X) کەوا ھێمایە بۆ ئەوەی منداڵکە مێ یە و کچە .

ھی ئافرەتە کە ییش ھەردوو بەشە کە ی ھەر (X) یە ، واتە :

(X.X) ده بىت كه وا هيمايه بۆ ئه وهى مندالّه كه مى به و كچه .

كه واته نه گهر به شى (Y) كرؤمؤسؤمى پياوه كه له گه ل
به شى (X) كرؤمؤسؤمى ژنه كهى گه يشتن به يه ك و يه كيان گرت
ئه وا مندالّه كه يان نير و كوپ ده بىت .

وه نه گهر به شى (X) كرؤمؤسؤمى پياوه كه له گه ل به شى
(X) كرؤمؤسؤمى ژنه كهى گه يشتن به يه ك و يه كيان گرت ئه وا
مندالّه كه يان مى و كچه ده بىت .

دهر نه نجام ئه وه مان بۆ دهر ده كه وىت كه وا دايك به هيچ
جؤر يك پؤلى له وه دا نى به كه وا مندالّه كهى كوپ بىت چونكه
كرؤمؤسؤمه كهى (X.X) به .

به لكو ئه مه ده گه پرتت وه بۆ لاي ئه و به شه كرؤمؤسؤمى
باوك كه وا منداللى پى دروست ده بىت ، جا نه گهر به به شى (Y)
به شدارى كرد ئه وا مندالّه يان كوپ ده بىت ، وه به پىچه وان وه
نه گهر به به شى (X) به شدارى كرد ئه وا مندالّه يان كچه ده بىت .

بى گومان ئه مه ش به پى وىستى پياو نى به و له تواناي
پياو يشدا نى به كاميانى به دلّه ئه وه يان هه لبريژيت ! به لكو ئه مه
ته نها به پى وىستى خوايه و ته نها له تواناي ئه و دايه .

کهواته با به هیچ جورێک پیاوان گازنده و گلهیی له ژنه کانیان نه کهن نه گهر ته نهها مندالی کچیان بوو ! چونکه نه مه به هیچ جورێک پۆلی دایکی تیدا نییه !

به لکو به پێچه وانه وه - به مهرجێک نه گهر دروست و شهرعی بوایه ، که واش نییه - له و کاته دا نه بوایه ئافره تان گازنده و گله بیان له میرده کانیان بکردایه ! چونکه نه وان پۆلیان له وه دا مه یه که وا مندا له که یان کوپ بیت یان کچ !

به لām نه مه ش دروست نییه و نا شهرعییه ، چونکه پیاویش له ده ست و ویست و ئاره زووی خۆیدا نییه که وا به به شی (Y) به شداری بکات بۆ نه وه ی مندا له که یان کوپ بیت نه ک کچ * !!!
دانه ری کتیبی : (الوراثه والاستنساخ) ده لیت : (عند الإخصاب إذا التقى کروموسوم الرجل الجنسي من نوع (X) مع کروموسوم

”بۆ ئەم زانیاریانە زیاتر سود لەم سەرچاوانە بینراو : (دراسات فقهية في قضايا طبية معاصرة) (٢ / ٦٤٧ — ٦٨٥) بحث بعنوان : (عمليات التنسيل وأحكامها الشرعية) و بحث آخر بعنوان : (الهندسة الوراثية من المنظور الشرعي) : (٢ / ٦٨٧ — ٧٣١) كلاهما للدكتور عبد الناصر أبو البصل ، و سلسلة ومضات إعجازية من القرآن والسنة النبوية — الكتاب الحادي عشر بعنوان : (الوراثه والاستنساخ) للدكتور المهندس خالد العبيدي ص : (١٢ — ١٤) (تحديد جنس الجنين ، و الكروموسومات) .

المرأة الثابت دائماً (X) لتكوين الناتج (X.X) فنتيجة الحمل تكون أنثى ، أما إذا كان كروموسوم الرجل من النوع الآخر أي (Y) فالناتج يكون (X.Y) فنتيجة الحمل يكون ذكر ، أي إن المرأة المسكينة لا دخل لها بالموضوع برمتة) .

واته : له كاتی پیتاندن و به یه کگه یشتنی ناوی پیاو و ناوی نافره تدا نه گهر کومؤسومی په گزی پیاو له جوړی (X) له گه ل کرمؤسومی په گزی نافره تدا که هه میشه و به رده وام له جوړی (X) به گه یشتن به یه ک نه و دهر نه نجامه که (X.X) به که واته دهر نه نجامی نه و (سکپی یه) می ده بیټ ، به لام نه گهر کومؤسومی په گزی پیاو له جوړه که ی تربو واته (Y) نه و دهر نه نجامه که (X.Y) به که واته دهر نه نجامی نه و (سکپی یه) نیر ده بیټ ، واته نافره تی داماو هیچ پوټیکی له م مه سه له یه دا نی یه به هیچ جوړیک .

نه نجا دواى نه مه ده لیت : (والقرآن صرَّح بهذه الحقيقة .. بقوله تعالى :

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ ﴿٥٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۖ ﴿٥٦﴾﴾

[سورة النجم] ، وقوله تعالى : ﴿يَخْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ۖ ﴿٦٦﴾ أَلَمْ يَكُ

لُطْفَةً مِّن مَّنًى يَمْنَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فُخِّقَتْ فَسَوًى ﴿٣٨﴾ جَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ [سورة الفیامة] .

ففي الآية الأولى ذكر أن الجنسين يتحددان من النطفة الذكورية فهي التي تُمنى ، وفي الآية الثانية توضيح أنه من منى الذكر — فالهء في ﴿مِنْهُ﴾ تعود على منى الذكر — يكون الجنسين الذكر والأنثى ، فسبحان الله* .

واته : قورئان به پوونی باسی نه م پاستی به ی کردوه .. به نایه تی : ﴿خوا هردو په گزی نیر و می دروست کردوه ، له ناوی پیاو کاتیک پی ده گات﴾ وه به نایه تی : ﴿نایا مرقف واده زانیت وازی لیده هیتریت و لیپر سینه وه ی له گدا ناکریت ، نایا مرقف ناوی پیاو نه بوو له ناویک که پی ده گات ، له ناوی پیاو هردو په گزی نیر و می دروست کردوه﴾ له نایه تی به که مدا باسی نه وه ی کردوه که هردو په گزه که دیاری ده کرین له ناوی نیرینه (پیاو) چونکه نه وه یان پی ده گات و گشه ده گات ، وه له نایه تی دوه مدا نه وه ی پوون کردوه ته وه که وا له ناوی نیرینه - چونکه پاناوی (هـ) له ﴿مِنْهُ﴾ ده گه پیته وه بو ناوی

* الرواة والاستساخ : (١٣ — ١٤) .

نیرینه - ههردوو په گهزی نیر و می دروست ده بیت ، پاکی و بی گهردی بۆ خوا .

* هه ندیک زانیاری وردتر له م باره یه وه :

نیمامی (القرطبی) له ژیر پۆشنایی دوو فهرمووده دا و ته به کی زانستی به هیزمان بۆ ده گێڕیته وه له نیمامی (ابن العربي) وه وه : (قال النبي ﷺ : «إِذَا سَبَقَ مَاءُ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ أَذْكَرًا ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءُ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ آثَنًا» .

واته : نه گهر ئاوی پیاو پیش ئاوی ئافرهت كهوت نه وا منداله كه یان نیر ده بیت ، وه نه گهر ئاوی ئافرهت پیش ئاوی پیاو كهوت نه وا منداله كه یان می ده بیت .

وكذلك في الصحيح أيضا : «إِذَا عَلَا مَاءُ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ أَشْبَهَ الْوَلَدُ أَعْمَامَهُ ، وَإِذَا عَلَا مَاءُ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ أَشْبَهَ الْوَلَدُ أَخَوَالَهُ» .

واته : نه گهر ئاوی پیاو سهركهوت به سه ر ئاوی ئافرهتدا نه وا منداله كه شیوهی ده چیتته سه ر مامه کانی ، وه نه گهر ئاوی ئافرهت سهركهوت به سه ر ئاوی پیاودا نه وا منداله كه شیوهی ده چیتته سه ر خالۆکانی .

قلت : هذا معنى حديث عائشة لا لفظه ، خرجه مسلم من

حدیث عروہ بن الزبیر عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا) : ((أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : هَلْ تَغْتَسِلُ الْمَرْأَةُ إِذَا احْتَلَمَتْ وَأَبْصَرَتْ الْمَاءَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، فَقَالَتْ لَهَا عَائِشَةُ : تَرَبَّتْ يَدَاكَ وَأَلَّتْ ، وَهَلْ تَرَى الْمَرْأَةَ ذَلِكَ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : دَعِيهَا وَهَلْ يَكُونُ الشَّبَهُ إِلَّا مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ ؟ إِذَا عَلَا مَاؤُهَا مَاءَ الرَّجُلِ أَشْبَهَ الْوَلَدُ أَخَوَالَهُ ، وَإِذَا عَلَا مَاءُ الرَّجُلِ مَاءَهَا أَشْبَهَ أَعْمَامَهُ)) ...

واته : ده لیم : نه مه واتای فهرموده که ی (عائشه) به نه ک (لفظ) که ی ، نیمامی (مسلم) ده یگیتیتیه وه له فهرموده ی (عروہ بن الزبیر) وه که وا ئافره تیک وتی به پیغه مبهری خوا (ﷺ) : نایا ئافره ت خوی بشوات نه گهر له خه ودا له ش گران (نیحتیلام) بوو و ئاوی بیینی ؟ فهرمووی : به لئ ، عائیشه هاواری کرد له و ئافره ته و پیئی وت : نه ی ده ستنت بچیت به خولدا ، نایا ئافره ت نه وه ده بینیت ؟ پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : وازی لیبتینئ نایا لیچون ده بیت ئیللا لهم پیگه یه وه نه بیت ؟ نه گهر ئاوی ئافره ت سهر که وت به سهر ئاوی پیاو دا نه وا منداله که شیوه ی ده چیتته سهر خالوکانی ، وه نه گهر ئاوی پیاو سهر که وت به سهر ئاوی ئافره تدا نه وا منداله که شیوه ی ده چیتته سهر مامه کانی .

وقد بنى القاضي أبو بكر بن العربي على هذه الآحادیث بناء فقال :
إن للماءین أربعة أحوال :

الأول : أن يخرج ماء الرجل أولا ،

الثاني : أن يخرج ماء المرأة أولا ،

الثالث : أن يخرج ماء الرجل أولا ويكون أكثر ،

الرابع : أن يخرج ماء المرأة أولا ويكون أكثر ،

واته : (القاضي أبو بكر بن العربي) له سهر ته م فهرمودانه

بینایه کی بنیات ناوه و فهرموویه تی :

به پراستی ناوی پیاو و نافرته چوار حاله تی هه یه :

یه که م : یه که مجار ناوی پیاوه که دهر بیچته دهره وه ،

دووه م : یه که مجار ناوی نافرته که دهر بیچته دهره وه ،

سئیه م : یه که مجار ناوی پیاوه که دهر بیچته دهره وه و

زیاتریش بیته ،

چوارم : یه که مجار ناوی نافرته که دهر بیچته دهره وه و

زیاتریش بیته ،

و يتم التقسیم بأن يخرج ماء الرجل أولا ثم يخرج ماء المرأة بعده

ویکون أكثر أو بالعکس :

واته : دابه شکر دهنه که به وه ده بیته که وا یه که مجار ناوی پیاو

دهربچیته دهره وه نه نجا دواي نه وه ئاوی ئافرهت دهربچیته
دهره وه و زیاتریش بیته یان به پیچه وانه وه :

فإذا خرج ماء الرجل أولا وكان أكثر جاء الولد ذكرا بحکم السبق
وأشبه الولد أعمامه بحکم الکثرة .

جا نه گهر به که مجار ئاوی پیاوه که دهربچیته دهره وه و
زیاتریش بیته نه و منداله که نیر ده بیته به حوکمی پیشده رچوون
و منداله که ش شیوهی ده چیته سهر مامه کانی به حوکمی زوړیستی
ئاوهی پیاوه که .

وإن خرج ماء المرأة أولا وكان أكثر جاء الولد أنثى بحکم السبق
وأشبه أحواله بحکم الغلبة .

وه نه گهر به که مجار ئاوی ئافره ته که دهربچیته دهره وه و
زیاتریش بیته نه و منداله که می ده بیته به حوکمی پیشده رچوون
و منداله که ش شیوهی ده چیته سهر خالوکانی به حوکمی زوړیستی
ئاوهی ئافره ته که و سهر که وتنی به سهر ئاوی پیاوه که دا .

وإن خرج ماء الرجل أولا لكن لما خرج ماء المرأة بعده كان أكثر كان
الولد ذكرا بحکم السبق وأشبه أحواله بحکم غلبة ماء المرأة .

وه نه گهر به که مجار ئاوی پیاوه که دهربچیته دهره وه به لام
کاتیک له دوايه وه ئاوی ئافره ته که دهرده چیته دهره وه و زیاتر

ده بیټ نهوا مندا له که نیرده بیټ به حوکمی پیتشه درچوون و مندا له که ش شیوهی ده چیتته سر خا لوانی به حوکمی زوریتتی ناوهی نافرته که سهرکه وتنی به سر ناوی پیاوه که دا .

وإن سبق ماء المرأة لكن لما خرج ماء الرجل كان أعلى من ماء المرأة كان الولد أنثى بحكم سبق ماء المرأة وأشبه أعمامه بحكم غلبة ماء الرجل .

وه نه گهر له پیتشدا ناوی نافرته که ده درچووه دهره وه به لام کاتیک ناوی پیاوه که له دوايه وه دهرده چیتته دهره وه زیاتر ده بیټ له ناوی نافرته که و سهرده که ویت به سهریدا نهوا مندا له که می ده بیټ به حوکمی پیتش درچوونی ناوی نافرته که و شیوه شی ده چیتته سهر مامه کانی به حوکمی زوریتتی و سهرکه وتنی ناوی پیاوه که به سر ناوی نافرته که دا .

قال : وبانتظام هذه الأقسام يستب الكلام ويرتفع التعارض عن الأحاديث ، فسبحان الخالق العليم) * .

واته : - له کورتایدا فهرموویه تی - : به پیکخشتنی نهام به شانته ووتنه کان یه کده گرنه وه و نه سازنی نیتوان فهرمووده کان مه لده گیریت ، پاکي و بیگهردی بز خواي به دیهینته ر و زانا .

+ ههروه ها له پاستیدا ئه و جوړه که سانه که مژه و جاهیل و نه فام و دواکه توون و نازانن چه ندین کچی شکودار و پایه بهرز و هه لکه وتوو هه یه که له ناو لاپه په کانی میژوودا جیگای دیاری کراو و سهنگی خوین هه یه ، له وانه :

١ - خه دیجه ی خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) .

٢ - فاطیمه ی کچی پیغه مبه ر (ﷺ) .

٣ - مهریه می کچی عیمرا نی دایکی پیغه مبه ر عیسا (ﷺ) .

٤ - ناسیای کچی موزاحیمی خیزانی فیرعه ون .

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :

((أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ : خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ ، وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ ، وَمَرْيَمُ ابْنَةُ عِمْرَانَ ، وَأَسِيَّةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ أَمْرَأَةُ فِرْعَوْنَ))^(١).

واته : باشتیرین ئافره تانی به ههشت بریتین له : خه دیجه ی کچی خوه یلد و فاطیمه ی کچی موحه مه د و مهریه می کچی عیمرا ن و ناسیای کچی موزاحمی خیزانی فیرعه ون .

٥ - ههروه ها عایشه ی خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) که زانا

ترین ئافره تی دونیایه و یه کیکه له سه رچاوه کانی گیرانه وه ی

^(١) صحیح السجاعم الصغیر رقم : (١١٣٥) و سلسله الأجدیث الصحیحة رقم : (١٥٠٨) .

له رموده کانی پیغه مبر (ﷺ) .

هروه ها چندین نافرته تی به ناوبانگ و شکوډاری تریش که
له میژوودا جی دهستیان دیاره .

+ وه نه وانه ی که ده لټین : نه و که سه ی که واه نهها کچی هیه
وجاخ کویره !!!

ده بیټ بلټین : پیغه مبریش (ﷺ) وجاخ کویره ! چونکه
پیغه مبر (ﷺ) هه مو مندا له کانی کچ بوون ته نهها ئیبرامی کوپی
نه بیټ که هر له مندا لټی به وه مرد .

نهمه ش ووتی بی باوه رپه کانه که دهیان ووت : پیغه مبر
(ﷺ) وجاخ کویره چونکه ته نهها کچی هیه و کوپی نی به !

خوای که ورده ش له وه لامیاندا فرموی : ﴿لَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ﴾
الْأَبَرَّ (۲) [سورة الکونر] .

واته : نه ی پیغه مبر (ﷺ) ناحه زانی تو وجاخ کویرن .

+ وه نه وانه ی که ده لټین : دایکی کوپ له کوئی و دایکی کچ
له کوئی ! چونکه دایکی کوپ پټزدار و ناو داره به لام دایکی کچ
سهر کز و سهر شوپ و شهرمه زاره !!!

نه مانه به و نایه تانه ی قورنانی پیرو ز وه لامیان ده دینه وه که

خوای گه وړه تتياندا باسی به سهرهاتی دايکی مه ريه م ده کات و
 فهرموويستی : ﴿ اِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِی بَطْنِ
 مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا
 اُنْثٰی وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰی ۚ وَاِنِّیۡ سَمَّيْتُهَا مَرْیَمَ ۚ وَاِنِّیۡ
 اَعِیْذُهَا بِكَ وَذَرِیَّتَهَا مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ ﴿۳۶﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ
 وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِیَّا ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا الْعِمْرَانُ الْبِعْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
 رِزْقًا ۚ قَالَ يَمْرُؤُْمُ اَنْیَ لَیْسَ هٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ
 حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ ﴾ [سورة آل عمران] .

واته : خیزانه که ی عیمران ووتی : په روه ردگارم من نه وې که
 له سکمدایه کړدووه مه به نه زړ بۆ بۆ خزمهت کړدنې مزگه وت ،
 خوابه لیمی وهرېگره ، خوابه تو بیسه و زانایت ، نه نجا که له
 دايک بوو ووتی : په روه ردگارم منداله ک کچه ﴿مه به ستیش نه وېه
 کچ ناگونجیت بۆ خزمهت کړدنې مزگه وت﴾ ، خواش ده زانیت چی
 بووه ، وه کوړ ووه کو کچ نییه و من ناوم ناوه (مه ريه م) و په نام
 داوه به خوا له شهیتانی ده رکراو له په حمه تی خوا ، نه نجا
 خوای په روه ردگار به باشترین شیوه وهریگرت لسی و

به رهسه ميكي باشي ليده رهيتنا و سهره رشتياري دايه ده ست
 پيغه مبر (زه كارييا) ، جا هر كاتيک پيغه مبر (زه كارييا)
 برؤيشنايه ته ژوره وه بؤ لاي په رستگاكي هه نديك خواردن و
 ميوه ي ده بيني و ده يفه رمور : ئه ي ماريه م نه مه ت له كوئ هيتنا
 و چؤن بؤت هاتووه ؟ (ماريه م) يش ووتى له لايه ن خواوه ، خوا
 ويستی له هر كه سيك بيت پزق و پؤزي ده دات به بئ ژماردن .

قال البيضاوي : ((وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى)) أي : وليس الذكر الذي
 طلبت كالأُنْثَى التي وهبت ، لعل الأُنْثَى كانت خيراً .

واته : ئه و كوپه ي كه تۆ داوات كردووه وه كو ئه و كچه نييه
 كه من به خشيموه ، له وانه يه كچ چاك تربيت .

له مه وه بؤمان پوون ده بيته وه ئه م كچه به پيزه چهند
 گه وده و پايه دار بووه لاي خواي په روه ردگار و چؤن خواي
 گه وده پيزي لئ گرتووه و كه رامه تي نه وه ي پيداوه كه پزق و
 پؤزي بؤ نارووه به بئ هوكاريكي بهر چاويي و به لكو دواتر كه
 پيغه مبر (عيسي) ي ده بيت (عليه السلام) خواي په روه ردگار (وه حي)
 بؤ ده نيتريت و چه ندين شتي تریش — كه لي ره دا دهره تي
 باسكردنيانمان نييه — .

وه هر له م باره یه وه ده قتیکی نه ده بی بهرز و جوان هاتوو ده که
باس له پیز و پله و پایه ی ئافره ت ده کات :

له سهره می (أبو منصور الثعالبی) دا پیاویکی ناودار و
به ناویانگی نه و سهره مه کاتیک خوی گه وره کچیکی پی
ده به خشیت (أبو منصور) نامه یه کی بۆ ده نیریت که تیدا ده لیت :

ولو كان النساءُ كمثلِ هذی لَفُضِّلَتِ النساءُ على الرجالِ
فما التأنيثُ لاسمِ الشمسِ عیبٌ ولا التذيرُ فخرٌ للهِلالِ
واته :

نه گه ئافره تان وه کو نه مه ببوایه ن

نه و ئافره تان به باشتر داده نران له پیاوان

جا نه میینه یه تی عیب و نهنگی یه بۆ خۆر

نه نیرینه یه تیش شانازی یه بۆ مانگ *

* نه م به سهره هاتم له کتییی (صناعة الرُّؤاد) له دانانی (مَرم عبد الله
النعمی) وه وه گر تووه له ژیر ناویشانی : (مَبْرُوكٌ رَزَقَتْ بِأُنْثَى) واته :
(پیرۆزت بیت که خوا کچیکی، پیبه خشیت) ، لاپه ره : (۶۰) .

قییینی : مه سه له ی (تأنيث الشمس / میینه یه تی خۆر) و (تذکر القمر أو
الهِلال / نیرینه یه تی مانگ) له زمانی عه ره پیدا بابه تیکی ناسراوه و
شاراوه نی یه .

وه نیمامی (الشوکانی) فرموویه تی : (لَمْ يُنْقَلْ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّهُ رَدَّ خَيْرَ امْرَأَةٍ لَكُونَهَا امْرَأَةً ، فَكَمْ مِنْ سُنَّةٍ قَدْ تَلَقَّيْتُهَا الْأُمَّةُ بِالْقَبُولِ مِنْ امْرَأَةٍ وَاحِدَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ ، وَهَذَا لَا يَنْكُرُهُ مَنْ لَهُ أَدْنَى نَصِيبٍ مِنْ عِلْمِ السُّنَّةِ)*

واته : له هیچ زانایه که وه نه و نه گویز لوه ته وه که وه فرموده ی ثافره تیکی پرت کرد بیته وه ته نها له بهر نه وه ی ثافره ته ، چهن دین فرموده هیه که وه هه مو نوممه تی نیسلام وه ریانگرتوه که له ته نها ثافره تی که وه له ثافره تانی صاحب وه ریوایه ت کراوه ، وه نه مهش که سیك نییه نکولی لپیکات نه گهر توژیک زانیاری هه بیته له زانستی فرموده دا .

مه به سستی (أبو منصور الشعالبی) و (مریم عبد الله) و (وه رگیتیش : محمد عبد الرحمن) لیره دا نه وه یه که خوودی (میینه ته تی) یان (نیوینه ته تی) نابیته جی تی عه یبه و نه نگی یان شانازی ، چونکه نه وه ته (خوړ) له زمانه وانیدا (مییه) و که چی نه مهش عه یبه و نه نگی نییه بوی ، هه زوه ها (مانگ) له زمانه وانیدا (نیره) و که چی نه مهش شانازی نییه بوی .
 * نه م و ته یه م له هه مان کتیه وه وه رگرتوه ل : (۵۹) .

* فہزل و گہورہ یی پاداشتی بہ خیتوکردنی کچان :

چہ ندین فہرموودہ ی زور و پوون و ناشکرا ساتووہ لہ
پیغمبرہ ی خواوہ (ﷺ) کہ باس لہ گہورہ یی و فہزل و چاکہ ی
بہ خیتوکردنی کچان و خوشکان دہکات و ہموویان پالئہر و
ہاندہرن بۆ گرنگی دان بہ (کچان و خوشکان) لہ پووی بہ
خیتوکردن و سہرپہرشتی کردن و سۆز و بہزہ یی دہرپرین و
خۆپاریزی کردن و لہ خوا ترسان و چاکہ کردن لہ ناستیاندا :

زانای بہ ناویانگ و شیخی نیسلام و پیشہوای نہہلی سوننہ
لہم سہرمدہمدا (نیمامی نہلبانی) لہ کتیبی : (سلسلہ الأحادیث
الصحيحة / زنجیرہ ی فہرموودہ صہیحہکان) دا فہرموویہ تی :

(باب فضل تربیة البنات)

(بابہ تی گہورہ یی و فہزلی بہ خیتوکردنی کچان)

نہنجا (نیمامی نہلبانی) لہ کتیبی ناوبراودا و ہروہا لہ
چہ ندین کتیبی تردا نہم فہرموودانہ ی خواوہوہ ی باس کردووہ
لہم بابہ تہدا :

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ :

«مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ ، فَصَبَّرَ عَلَيْهِنَّ وَأَطْعَمَهُنَّ وَسَفَّاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ مِنْ جِدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۸).

واته : هر که سیک سنی کچی هه بیته ، وه نارامیان له سهر بگریته و خواردن و خوارنه وه و جل و بهرگیان بی دابین بکات به هه ول و توانای خوی : نه و نه و سنی کچه ده بنه بهریه سیک بوی و ده پیاریزن له ناگری دوزه خ له پدزی قیامه تدا .

وقال الإمام الألبانی عقب هذا الحديث : (ولفظ أحمد : «لَا يَكُونُ لِأَحَدٍ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَيَتَنَفَّى اللَّهُ فِيهِنَّ وَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ»)^(۹).

واته : هیچ که سیک نیه سنی کچی هه بیته یان سنی خوشکی هه بیته یان دوو کچی هه بیته یان دوو خوشکی هه بیته و له ناستیاند له خوا بترسیت و چاکه یان له گه لا بکات نیللا ده چیت به هه شته وه .

وعن جابر بن عبد الله (رضی الله عنه) قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ عَالَ ثَلَاثًا مِنْ بَنَاتٍ ، يَكْفِيهِنَّ وَيَرْحُمُهُنَّ وَيَرْفُقُ بِهِنَّ ، فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ»^(۱۰).

^(۸) صحيح الجامع الصغير رقم : (۶۴۸۸) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (۳۶۶۹)

وصحيح الأدب المفرد رقم : (۷۶) وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۲۹۴) .

^(۱۰) سلسلة الأحاديث الصحيحة : (۱/ ۵۹۰ - ۵۹۱) وصحيح الأدب المفرد رقم : (۷۹).

واته : هر که سیك سئ کچ به خئو بکات و نه وهنده
پیداویستی به کانیان بۆ دابین بکات که وا به سیان بیټ و به به زبی
بیټ به رامبه ریان و نه رم و نیان بیټ له که لیانا نه وا ده چیته
به هه شته وه .

وَعَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَيْسَ أَحَدٌ
مَنْ أُمْتُي يَعُولُ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ إِلَّا كُنَّ
لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ))^(۱۱).

واته : هیچ که سیك نی به له ئومه ته که م سئ کچ یان سئ
خوشک به خئو بکات و چاکه کاریان له که لا بکات ئیلا ده بنه
به به سیك بۆی و ده پیاریزن له ئاگری دۆزه خ .

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ :
«لَا يَكُونُ لِأَحَدٍ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ إِلَّا دَخَلَ
الْجَنَّةَ»^(۱۲).

^(۱۰) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۲۴۹۲).

* قال ابن الأثير : (يُقال : عال الرجل عياله يعولهم إذا قام بما يحتاجون إليه من
قوت وكسوة وغيرهما ...) النهاية في غريب الحديث : ((۳ / ۳۲۱) .

^(۱۱) صحيح الجامع الصغير رقم : (۵۳۷۲) .

^(۱۲) صحيح الأدب المفرد رقم : (۷۹) .

واته : هیچ که سیك نی به سئی کچی هه بیئت یان سئی خوشکی هه بیئت و چاکه کاریان له که لا بکات نیلا ده چیت به مشته وه .
وَعَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ يُؤْوِيَهُنَّ وَيَرْحُمُهُنَّ وَيَكْفُلُهُنَّ [وَيُزَوِّجُهُنَّ]»^(۱۳) فَقَدْ وَجَّهَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ كَانَتْ اثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ : وَإِنْ كَانَتْ اثْنَتَيْنِ ، قَالَ : فَرَأَى بَعْضُ الْقَوْمِ أَنْ لَوْ قَالَ : وَاحِدَةً ؟ لَقَالَ : وَاحِدَةً»^(۱۴).

واته : هه که سیك سئی کچی هه بیئت و بیانگریته خوی و به خویان بکات و به به زئی بیئت به رامبهریان و که فاله تی دابین کردنی پیداو یستی به کانیا بکات و سهره رشتیان بکات و بیاندات به شوو نه و به هه شتی مسۆکر کردوه به هاته تایی ، ووترا : نهی پیغه مبهری خوا نه گهر دوو کچیش بیئت ؟ فه رموی :

^(۱۳) قال الإمام المنذري في تخریج هذا الحديث : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخار والطبرانی في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن") ، قلت : أقر الشيخ الألبانی قول المنذري هذا ونقله في "الصحيحة" مقرأ له أيضاً فقال : (والحديث أورده المنذري في "الترغيب" : (۳ / ۸۴ — ۸۵) ، وقال : «رواه أحمد بإسناد جيد والبخار والطبرانی في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن"») ، سلسلة الأحاديث الصحيحة : (۳ / ۲۴ — ۲۵) الحديث رقم : (۱۰۲۷) .
^(۱۴) صحيح الترغيب والترهيب رقم : (۱۹۷۵) وصحيح الأدب المفرد رقم : (۷۸) وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۱۰۲۷) و رقم : (۲۶۷۹) .

نه گهر دوو کچیش بیټ ، ووتی : هه ندیک له خه لکه که گومان بیان و ابو نه گهر بیووتایه یه ک کچیش نه و ده یفه روو : یه کیکیش .

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ فَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ وَأَتَقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ» (١٥).

واته : هیچ که سیك نی یه سی کچی هه بیټ یان سی خوشکی هه بیټ یان دوو کچی هه بیټ یان دوو خوشکی هه بیټ و به چاکی هاوه لیتیان بکات و له ئاستیاندا له خوا بترسیټ نه و به ههشت بۆ نه وه .

وفي رواية : «فَأَدَّبَهُنَّ وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ وَزَوَّجَهُنَّ ، فَلَهُ الْجَنَّةُ» (١٦).

واته : په روه رده یان بکات و چا که یان له گه لا بکات و بیاندات به شوو نه و به ههشت بۆ نه وه .

وَعَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : «مِمَّا مِنْ مُسْلِمٍ يَكُونُ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَيَنْفِقُ عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَمُوتَ أَوْ يَمُوتَ إِلَّا كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ ، فَقَالَتْ لَهُ امْرَأَةٌ : أَوْ ابْنَتَانِ ؟ قَالَ : أَوْ ابْنَتَانِ» (١٧).

(١٥) صحيح الترغيب والترهيب رقم : (١٩٧٣) .

(١٦) صحيح لغره قاله الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" رقم : (١٩٧٣) .

(١٧) صحيح الترغيب والترهيب رقم : (١٩٧٢) .

واته : هیچ موسلمانیک نی به سئ کچی هه بیته و نه فه قه بان
بو بدات و به خێویان بکات تاوه کو شوو ده کهن یان تاوه کو
ده مرین ئیلا ده بنه به ره به سیتک بۆی و ده پیا ریزن له ئاگری دۆزه خ
، ئاگره تیک ووتی : ئه گهر دوو کچیش بیته ؟ فه رمووی : ئه گهر
دوو کچیش بیته .

وقال ابن الأثير في "النهاية" في (مادة يين) : ("من عال ثلاث
بنات حتى يين أو يمئن" ، يين : بفتح الياء أي يتزوجن ، يُقال : أبان
فلان بنته ويئنها إذا زوجها ، وبانت هي إذا تزوجت ، وكأنه من
البين : البعد أي بعدت عن بيت أبيها ، ومنه الحديث الآخر :
"حتى بانوا أو ماتوا" ^(١٨) .

به کورتی واته : ووشه ی : (يبن) مانای ئه وه یه : شوو
بکات ، چونکه له بنه وادا ووشه ی : (يبن) له ووشه ی
(البين) هوه وه رگيراهه ، ووشه ی (البين) ش به رامبه ره که ی :

^(١٨) النهاية في غريب الحديث : (١ / ١٧٥) ، وقال ابن منظور في "لسان العرب" :
(يقال للحاربة إذا تزوجت فبانت ومن قد بن إذا تزوجن ، وبين فلان بنته وأبانها إذا
زوجها وصارت إلى زوجها ، وبانت هي إذا تزوجت ، وكأنه من البئر البعدة أي بعدت عن
بيت أبيها ، وفي الحديث : "من عال ثلاث بنات حتى يين أو يمئن" يين بفتح الياء
أي يتزوجن ، وفي الحديث الآخر : "حتى بانوا أو ماتوا" (١٣ / ٦٤) .

(البغد) له واتا دورى ، چونكه كچ به شوو كردنى له مالى باوكى دور ده كه ويته وه .

وقال صحاب العون السمعود : ("حَتَّى بَأْتُوا" أَيِّ إِلَى أَنْ كَبُرُوا وَحَصَلَتْ لَهُمُ الْإِبَانَةُ أَوْ وَصَلُوا إِلَى مَرْتَبَةٍ كَمَالِهِمْ ...

واته : به خىويان بكات تاوه كو گوره ده بن و ده گنه ناستيك شتيان له لا پوون بيت يان تاوه كو پى ده گن و ده گنه ناستى كامل بوون ...

وَقَالَ الشَّارِحُ : أَيِّ حَتَّى فَضَلُوا وَزَادُوا قُوَّةً وَعَقْلاً وَاسْتَقْلُوا بِأَمْرِهِمْ ، مِنْ الْبُؤْنِ وَهُوَ الْفَضْلُ وَالْمَزِيَّةُ كَذَا قَالَ الْقَارِي ، وَقَالَ فِي "الْتَّهْيَاة" [ثُمَّ نَقَلَ قَوْلَ ابْنِ الْأَثِيرِ] ، اِنْتَهَى^(١٩).

واته : تاوه كو چاك پى ده گن و هيز و توانا و عه قل و ژيريان گه شه و زياد ده كات و بتوانن سه ره بخو بن له ئيش و كارى خوياندا ، چونكه ووشه ي (بَيْن) له ووشه ي (البون) هوه وهر گيراوه كه بريتي به له چاكيى و هه لكه توويه تى ...

كورتى مه به ست له م فه رمووده يه دا نه وه يه : نه گه ز كچان به خىوبكرين تاوه كو گوره ده بن و ده گنه ناستيك شتيان له لا

^(١٩) عون السمعود شرح سنن أبى داود : (١٤ / ٤١) .

پوون بیت یان تاوه کو پی ده گن و ده گنه ناستی کامل بوون ... یان تاوه کو چاک پی ده گن و هیژ و توانا و عقل و زیریان گه شه و زیاد ده کات و بتوانن سهره بخو بن له نیش و کاری خویاندا و نهجا بدرین به شوو ، یان به ختوبکرین تاوه کو ده مرن نه و ده بنه به ربه ست و پاریزهر له ناگری دوزه خ .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ كُنَّ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ فَاتَّقَى اللَّهَ ، وَأَقَامَ عَلَيْهِنَّ ، كَانَ مَعِيَ فِي الْحِجَةِ هَكَذَا ، وَأَوْمَأَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى» (٢٠).

واته : هر که سیك سی کچی هه بیته یان سی خوشکی هه بیته و له خوا بترسیت له ناستیاندا و خوپاریزی بکات له ستهم لیکردنیان و سهره رشتیان بکات و به ختویان بکات نه و نه و که سه له گه ل مندایه له به هه شتدا وه کو نه مه و ناماژه ی کرد بو په نهجی شایه تومان و په نجی ناوه راستی .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يُمْسِنَ [وَفِي رَوَايَةٍ : يَمْنَنَ ، وَفِي أُخْرَى : يَبْلُغْنَ] أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ

(٢٠) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٩٥) .

أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ ، وَأُشَارَ بِأَصْبَعِيهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى» (۲۱) .

واته : هه ره که سیک دوو کچ یان سی کچ یان دوو خوشک یان سی خوشکی به ختو بکات تاوه کو ده مرن ﴿له ریوایه تیکی تردا : تاوه کو شوو ده که ن ، وه له یه کیکی تردا : تاوه کو پی ده که ن و بالغ ده بن﴾ یان تاوه کو نه و که شه خوی ده مریت و به جیانه هیلیت ، نه و من و نه و له به هه شتدا پیکه وه تاوه هاین و ناماژه ی کرد بق په نجه ی شایه تومان و په نجی ناوه پاستی .

هه روه ها زانی به ناوبانگ و پیشه و او فهرمووده ناسی نه هلی سوننه (نیمامی مسلم) له کتیبی (صحیح مسلم) دا فهرموویه تی :

(باب فضل الإحسان إلى البنات)

(فهزل و که وره یی چاکه کاری له کهل کچاندا)

وَعَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَتْ : «جَاءَنِي امْرَأَةٌ وَمَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا فَسَأَلْتَنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا غَيْرَ تَمْرَةٍ وَاحِدَةٍ ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا ، فَأَخَذَتْهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا شَيْئًا ، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ وَابْتَنَاهَا ، فَدَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ (ﷺ) فَحَدَّثَنِي حَدِيثَهَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : مَنْ ابْتَلَى مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِرًّا

مِنْ النَّاسِ^(۲۲).

واته : عائیشه ی خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی : ئافره تیک هات بۆلام و دوو کچی خویشی له گه لا بوو ، ئه نجا داوا ی لیم کرد و هیچی له لام ده ست نه که وت جگه له یه ک ده نکه خورما نه بیئت ، منیش نه و ده نکه خورما یه م پی دا و نه ویش وهریگرت و ئه نجا به شی کرد له نیوان هه ردووکیاندا ، و خوی هیچ شتیکی لسی نه خوارد ، پاشان هه ستا و خوی و دوو کچه که ی دهرچوون و پویشتن ، ئه نجا پیغه مبه ر (ﷺ) هاته ژووره وه بۆ لام و منیش باسی نه و ئافره ته م بۆ گێڕایه وه ، ئه نجا له بهر نه مه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی : هه ر که سیك تا قیرکرایه وه به شتیك له کچان و چاکه کار بوو له گه لیانا نه و ده بنه به ربه ست و پاریزه ر بووی له ئاگر .

قال الإمام النووي : (قوله ﷺ : "مَنْ ابْتَلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ" إِنَّمَا سَمَاءُ ابْتِلَاءٍ لَأَنَّ النَّاسَ يَكْرَهُونَهُنَّ فِي الْعَادَةِ ، وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى : ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾)^(۲۳).

^(۲۲) صحیح مسلم رقم : (۲۶۲۹) .

^(۲۳) شرح صحیح مسلم : (۸ / ۲۲۸) .

واته : مه به سست به فهرمووده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) : "هر که سیک تاقیکرایه وه به شتیک له کچان" له بهر نه وه به تاقیکردنه وه ناوی بردووه چونکه داب و نه ریستی — نه فامی و جاهلی به تی — خه لک وایه حه زیان له کچ نی به و کچیان پی ناخوشه ، خوی پایه به رز فهرموویه تی : نه گهر موژده ی له دایک بوونی کچ بدریایه ت به یه کیک له بی باوه په کان نه واپوومه تی رهش هه لده گه را له غه مباری و شهرمه زاریدا و بق و قینی خویی به رامبه ر به ژنکه یی ده خوارده وه .

وَعَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ : «جَاءَنِي مِسْكِينَةٌ تَحْمِلُ ابْنَيْنِ لَهَا ، فَأَطْعَمْتُهَا ثَلَاثَ تَمَرَاتٍ ، فَأَعْطَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا تَمْرَةً ، وَرَفَعَتْ إِلَيَّ فِيهَا تَمْرَةً لِتَأْكُلَهَا ، فَاسْتَطَعْتُهَا ابْتِثَاها ، فَشَقَّتِ التَّمْرَةَ الَّتِي كَانَتْ تُرِيدُ أَنْ تَأْكُلَهَا بَيْنَهُمَا ، فَأَعْجَبَنِي شَأْنُهَا ، فَذَكَرْتُ الَّذِي صَنَعَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ : إِنَّ اللَّهَ فَذَّ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ أَوْ أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ» (٢٤) .

واته : عایشه فهرمووی : ئافره تیکی هه ژار هات بۆلام و دوو کچی هه لگرتبوو ، منیش سی ده نکه خورمام پی دا ، نه ویش هه

کچیک و دهنکه خورمایه کی پيدا ، و دهنکه خورماکه ی تری بهرز کرده وه بق ده می بق نه وه ی بیخوات ، جا دوو کچه که ی داوای نه و خورمایه شیان کرد ، نه ویش نه و خورمایه ی که خوی ویستی بیخوات له ت کرد و بهشی کرد له نیاواندا ، منیش سهرم سوپما له م هه لویسته ی ، و نه جا نه و کاره ی نه و نافره ته م باس کرد بق پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه ویش فهرمووی : خوای پهروهردگار به و کاره ی به هه شتی بق مسوگر کرد یان فهرمووی : خوای پهروهردگار به و کاره ی پزگار و نازادی کرد له ناگر .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «مَنْ عَالَ جَارَيْتَيْنِ حَتَّى تُذْرِكََا ، دَخَلْتُ الْجَنَّةَ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ وَأُشَارَ بِأَصْبَعِيهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى» (٢٥).

وفي رواية : «مَنْ عَالَ جَارَيْتَيْنِ حَتَّى تُبْلُغَا ، دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ وَأُشَارَ بِأَصْبَعِيهِ السَّبَابَةِ وَالَّتِي تَلِيهَا» (٢٦).

واته : هه ر که سیك دوو کچ به خیتو بکات تاوه کو پی ده گه ن و بالغ ده بن نه و من و نه و پیکه وه ده چینه به هه شنه وه وه کو نه مه

(٢٥) صحيح الجامع الصغير رقم : (٣٦٩١) وصحيح الأدب المفرد رقم : (٨٩٤)

وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (١١٢٠) .

(٢٦) صحيح مسلم رقم : (٢٦٣١) وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (٢٩٧) .

، و ناماژه ی کرد بۆ په تجهی شایه تومان و په تجهی ناوه پراستی .
 قال الإمام النووي : (فِي هَذِهِ الْأَحَادِيثِ فَضْلُ الْإِحْسَانِ إِلَى
 الْبَنَاتِ ، وَالنَّفَقَةِ عَلَيْهِنَ ، وَالصَّبْرِ عَلَيْهِنَّ ، وَعَلَى سَائِرِ أُمُورِهِنَّ) (٢٧).
 واته : ئەم فەرموودانه به لگهن بۆ : فەزڵ و گه ورده یی
 چاکه کاری له گه ل کچان و نه فقهه کردنیان و نارامگرتن
 به رامبهریان له سهر هه موو پێداویستی و نیش و کاره کانیان .
 نا نه سه به هه لویستی نیسلام و پیغه سه به ی نیسلام (ﷺ)
 به رامبه به کچان و خوشکان .

به لām نه وانه ی که بانگه شه ی (مافی ئافرهت) ده که ن تاوه کو
 ئیستا نه یان توانیوه ته نها دانه که له م مافانه ش بۆ کچان و
 خوشکان دابین بکه ن !
 به لکو نه وان ده یانه ویت کچان و خوشکان ببن به ئامیر و
 که ره سه ی پاره و پوول په یدا کردن بۆ خۆپارازنده وه ی خۆیان به
 مه به ست له ده ست دانی که سایه تی و شه ره ف و نامووسی
 ئافره تان و له هه مان کاتیشدا سه رلیشیوان و پوو خانی توانا و
 ویستی کوپان به هۆی نه وانه وه !!!

(٢٧) شرح صحیح مسلم : (٨ / ٢٢٨) .

* سهره لډانه وی کوشتنی کچان به شیوازیکی نوی :

دوی زانینی مه لویستی خه لکانی سهرده می جاهیلی یه تی پیش
نیسلام و خه لکانی هم سهرده مش به رامبه ر به له دايك بوونی
کچان و دوی زانینی شیوازی کوشتنی کچان له سهرده می
جاهلی یه تی پیش نیسلام که زینده به چال کردن بوو :

دوی نه مانه با بزاین شیوازه نوی کانی کوشتنی کچان له م
سهرده مدا چون ؟؟؟

* کوشتنی کچان له م سهرده مدا دوو چوون :

یه که م : کوشتنیکی پاسته وخو :

نه مه جوړه ش به دوو نمونه پوون ده که ینه وه :

١ - له وولاتی (چین / صین) که یه کی که له وولاته
پیشکه وتووه کانی جیهان له پووی (ته کنه لوجیاوه) نه که ر
خیزانیک مندالی کچیان ببیت نه و پاسته وخو ده یکوژن چونکه
لای نه وان سنوور دانراوه بق پیزه ی مندال بوون له بهر نه مه
نه وان کچان ده کوژن چونکه کچ توانای کاری جهستی نی یه
وله توانایدا نی یه پاره و پوول بق باوک و دایکی دلی په ق و

کافریان بیښته وه !!

٢ - له بار بردنی مندالې کچ [به جوریک دهرزی و حه پی
تایبهت] دوی نه وهی که به تیشکی سونار دهرکه ووت بویان
منداله کویان کچه .

نهم شیوازهش له وولاتی خوماندا هیه و هروه ها له هموو
ولاتانی جیهانیشتا !!!

دووهم : کوشتنییکسی نا راسته وڅو :

نهم جوردهش ده بیټ به دوو به شه وه :

١ - ریگرتن له په یدا بوونی کچان :

نهمهش له ودا به دی ده کریت کاتیک ده بینین زوربه ی نه و
خیزانانهای که وا چند کچیکیان له سر یه ک تیدا په یدا ده بی یان
پیژهای کچان له ناو خیزانه کدا زیاتر ده بی له پیژهای کوپان
ده بینین نه و خیزانه په نا ده به نه بهر سنور دانان و گرتنه وهی
مندال بوون به مبه سستی نه وهی پیژه و ژماره ی کچ زال نه بیټ به
سهر خیزانه که دا بق نهم مبه ستهش چند ریگایه ک ده گرنه بهر ،
له وانه :

— منالان به ستن به دانانی (له وله ب) .

– خواردنی حه پی به رگیری کردن له مندال بوون ، یان کوتانی
(ده رزی) تایبته به و مه به سته ... هتد^(۲۸) .

۲ - کوشتنی کچان دواي پیگه یشتیان :

ئهمه ش له وه دا به دی ده کریت کاتیک ده بینن :

^(۲۸) لیره دا ووته یه کی نیمامی (ابن العثیمین) په حه متی خوی لیبتت باس ده که این
بق ئه و ئافره تانه ی که وا (حه پی مه نع) به کار دینن ، پېشه واهه رموویه تی : (ان
استعمال هذه الحبوب ضار على المرأة ، على رجها ، وعلى عاداتها ، وعلى دمه ، بل
وعلى جنينها في المستقبل ، وقد يحصل من هذه الحبوب تشويه للأجنة فيخرج الجنين
مشوهاً ، ولهذا كثر الآن التشويه ، ما أكر ما نُسأل عن جنين في بطن أمه ليس على رأسه
عظم ، ونُسأل عن جنين مشوه ، كل هذا من أجل هذه الحبوب التي ضرت المسلمين من
جهة ، ومنعت كثرة الإنجاب من جهة أخرى) [مجموع فتاوى الشيخ ابن العثيمين :
المجلد السابع عشر / الفتوى رقم : (۷۲۲)].

واته : به کاره یثانی ئهم حه پانه زهره و زیانی هه یه بق ئافره تان ، زهره و
هه یه بق منالدانی ، بق عاده که ی ، بق سه ر خوینه که ی ، به لکو بق کورپه له که ی له
داماتوودا ، وه هه ندیک جار به هوی ئهم حه په وه ناته وای و تیکچوون دیت به
سه ر کورپه له که دا و بویه کورپه له یه کی ناته ولو دهرده چیت ، له بهر ئهمه ئیستا
تیکچوونی مندال زور بووه ، وه زور جارنیک پرسپارمان لیده کریت سه باره ت به
کورپه له به که له سکی دایکیدایه و سه ری ئیسکی تیدا نی یه ، وه پرسپارمان
لیده کریت سه باره ت به کورپه له یه کی تیکچوو و ناته ولو ، هه موو ئهمانه هۆکه ی
ده که پیتته به بق ئهم حه پانه که وا زیانی گه یاند به موسلمانان له پوویه که وه ، وه
به رگیری کرد له زور بوونی مندال بوون له پوویه کی تره وه .

أ / ئافرهت ده کریت به ئامیری ئیش و کار و پاره و پوول
پهیدا کردن نه گهر چی له پۆژیکیشدا (۱۲) کاتژمیر کار بکات له
گارگه کانداهه له ولاتانی پۆژئاوا و نهوړپادا نه مه هیه !!!
نه مه خوی له خۆیدا شیوازیکه له شیوازهکانی کوشتنی
کچان ، چونکه باری دهروونی و فیسؤلۆجی ئافرهتان له بار
نییه بۆ کاری جهستهیی کردن به و نه ندازه یه که
(بانگه شه کارانی مافی ئافرهت) لیره و لهوئ بانگه شه ی بۆ
دهکه ن !

بۆیه ده بینین هه ندیک جار هه ندیک له و ئافره تانه به
مه به سستی پزگار بوون و خۆ قوتار کردن له و مه ی نه تی و
نه شکه نجان به نا ده به ته بهر خۆ کوشتن و (ئینتیجار کردن).

ب / هه روه ها به شوو نه دانی کچان به پئی ویست و بریاری
خۆیان شیوازیکه له شیوازه ناراسته و خۆکانی کوشتنی کچان :

نه مه ش ده بیته به دوو به شه وه :

۱- به شوو دانی زۆره ملی :

هه ندیک جار هه ندیک له کچان به زۆر و له ژیر زه بری
هه ره شه و گو په شه دا مار هه ده کرین و ده درین به که سانیک که وا
ویستیان له سه ری نییه و پئی پازی نابن و نایانه ویت نه و جۆره

که سانه ببن به هاوسهر و هاوبه شی ژيانيان ، به لام کچهی
 بی ده سولات و داماو ناچار ده کن که وا هر ده بیت په زامه ندی
 ده ربړی و قایل ببیت به و که سهی که نه م له وانه په هر حز
 نه کات بیشی بینیت چ جای ببیت به هاوسهر و هاوبه شی ژيانی !
 بویه ده بینین نه و جوړه هاوسهری گرتنه ده بیتته مایه ی
 ناسوری و پر مهینه تی و کویره وهری و نه هامه تی و به د به ختی و
 شهر و ناژاوه ی پوژانه بو کچهی به زور به شوو دراوی هست و
 نه ست و حز و ویست مردینراو که وا به س ته نها به جهسته له
 دنیادا ده ژی !!!

له بهر نه مه ده بینین هندیك چار هندیك له و نافرته تانه به
 مه به سستی پزگار بوون و خو قوتار کردن له و مهینه تی و
 نه شکه نجه و نا په حه تی یانه په نا ده به نه بهر خو کوشتن و
 (خوسووتاندن !!!!!) .

وه لیږده دا جی خویه تی که وا بلین : له شهریه تی
 نیسلامی پیروژدا کچان مافی ه لېږاردن یان په تکرده وهی
 خوازیبنی کاریان هیه ، وه نه م راستی به - پشت گوئ خراوه -
 له م فرمودانه ی پیغه مبهردا (ﷺ) به دی ده کریت :

له دوومین سهرچاوهی شه ریه تی ئیسلامی پیروژدا دوی
قورئانی پیروژ که بریتی به له کتیبی : (صحیح البخاری) پیشه و
و فرموده ناس ئیمامی (البخاری) بابهت و ناویشانیکی تاییه تی
باسکردوه و فرمودیه تی : (باب : لا یجوز نکاح
المُکْرَه) ^(۲۹).

واته : (نابیت و دروست نسییه نافرته به زور ماره بکریت و
بدریت به شوو) :

ئه نجا سه بارهت به م بابهت و له ژیر نه م ناویشانه دا دوو
فرموده ی باس کردوه که بریتین له :

عَنْ خَنْسَاءَ بِنْتِ خِذَامِ الْأَنْصَارِيَّةِ قَالَتْ : «أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا
وَهِيَ ثَيِّبٌ ، فَكَرِهْتُ ذَلِكَ ، فَأَتَتْ النَّبِيَّ (ﷺ) فَرَدَّ نِكَاحَهَا» ^(۳۰).

واته : نه م نافرته (خنساء بنت خدام) باوکی دای به شوو له
کاتیکی که بیوه ژن بوو ، نه ویش نه مه ی پی ناخوش بوو ، نه نجا
هات بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) ، پیغه مبه ریش (ﷺ) ماره کردنه که ی
رهت کرده وه و هه لیوه شانده وه .

(۲۹) انظر : فتح الباري شرح صحيح البخاري : (۱۲ / ۳۹۸) .

^(۳۰) صحيح البخاري رقم : (۵۱۳۸) و (۶۹۴۵) .

وَعَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ : «قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ يُسْتَأْمَرُ
النِّسَاءُ فِي أَبْضَاعِهِنَّ : قَالَ : نَعَمْ ، قُلْتُ : فَإِنَّ الْبِكْرَ تُسْتَأْمَرُ فَتَسْتَحِي
فَتَسْكُتُ ، قَالَ : سَكَاتُهَا إِذْ تُهَيَّأُ»^(۳۱).

واته : عائشه فهرمووی : ووتم : نهی پیغه مبهری خوا نایا
نافره تان پرس و پریان پی ده کریت له به شوودانیاندا ؟ فهرمووی
: به لئی ، ووتم : باشه نهی کچه عازو کاتیک پرس و پای
پیده کریت شهرم ده کات بویه بی دهنگ ده بیت ، پیغه مبه ریش
(رضي الله عنها) فهرمووی : بی دهنگ بوونی کچ نیشانه و به لگه ی پازی
بوونیه تی .

هروه ها نیمامی (البخاري) بابه ت و ناو نیشانیکی تری تاییه تی
باسکردوه و فهرموویه تی : (باب : لَا يُنْكِحُ الْأَبُ وَغَيْرُهُ الْبِكْرَ
وَالثَّيْبَ إِلَّا بِرِضَاهُمَا)^(۳۲).

واته : (نایبیت و دروست نسیه بو باوک و جکه له ویش کچ و
بیوه ون هار بکه ن و بیانندن به شوو نیلا به و هزانه ندی ذویان
نه بیت) :

نه نجا دوو فهرمووده ی باس کردوه ، که یه کیکیان بریتی به

^(۳۱) صحیح البخاري رقم : (۵۱۳۷) و (۶۹۴۸) .

^(۳۲) انظر : فتح الباري شرح صحيح البخاري : (۹ / ۲۴۰) .

له فرموده کە ی (عائشه) ی پېشوو ، فرموده ی دووه میس
بریتی به له فرموده به :

وعن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال : أن النبي (ﷺ) قال : «لَا تُنْكَحُ
الْأَيِّمَ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ ، وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ
اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْنُهَا ؟ قَالَ : أَنْ تُسَكَّتَ» (۳۳) .

واته : پېغه مبه (رضي الله عنه) فرموده ی : نابیت بیوه زن به شوو
بدریت و ماره یی نایه تاهه کو خوی بریار نه دات ، وه کچیش
نابیت به شوو بدریت و ماره یی نایه تاهه کو ئیزن و بوچوونی
وه رنه گیریت ، ووترا : نه ی پېغه مبه یی خوا ئیزن لی وه رگرتنی
کچ چۆنه ؟ فرمودی : نه وه به که بی دهنگ ده بیت .

واته نیشانه ی په زامه ندی کچ به و خواز بېنیکاره نه وه به که
بیده نگ ببیت ، چونکه له و کاته دا کچان شهرم ده که ن پای
خویان به پاشکاوی ده رېپن ، وه که له فرموده به کی تر دا
هاتوه :

وَعَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبُكَرَ تَسْتَحِي ،
قَالَ : «رِضَاهَا صَمَتُهَا» (۳۴) .

(۳۳) صحيح البخاري رقم : (۵۱۳۶) وصحيح مسلم رقم : (۱۴۱۹) .

واته : عانیشه فرموی : ئه ی پیغه مبهری خوا کچه عازو
شهرم دهکات پا و مه لویستی خوی به پاشکوی دهر بریت ،
پیغه مبه ریش (ﷺ) فرموی : په زامه ندی کچ به ویه که بئ دهنگ
بییت .

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : «الْأَيُّمُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا
مِنْ وَلِيِّهَا ، وَالْبِكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا» (۳۵).

واته : بیوه زن له شووکردنیدا بریاری خوی له پیش تره
تاوه کو بریاری سه ره رشتیاره کی ، وه کچه عازو ویش له
شووکردنیدا نین و پووخته تی خویی لی وهرده گیریت ، وه نین
و پپیدانی کچه عازو ویش به ویه که بئ دهنگ بییت .

قال الإمام الترمذي : (وَأَيُّمَا مَعْنَى قَوْلِ النَّبِيِّ (ﷺ) "الْأَيُّمُ أَحَقُّ
بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا" عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ : أَنَّ الْوَلِيَّ لَا يُزَوِّجُهَا إِلَّا بِرِضَاهَا
وَأَمْرُهَا ، فَإِنْ زَوَّجَهَا فَالْنِكَاحُ مَفْسُوحٌ عَلَى حَدِيثِ خَتْنَاءَ بِنْتِ خِذَامٍ
حَيْثُ زَوَّجَهَا أَبُوهَا وَهِيَ كَيْبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ فَرَدَّ النَّبِيُّ (ﷺ) نِكَاحَهُ (۳۶).

(۳۴) صحیح البخاری رقم : (۵۱۳۷) .

(۳۵) صحیح مسلم رقم : (۱۴۲۱) و صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۱۰۸) .

(۳۶) سنن الترمذی : (۳ / ۴۱۶) وانظر : "تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی" :

(۴ / ۲۵۳ - ۲۵۴) .

واته : واتای فەرمووده که ی پیغه مېهر (ﷺ) : " بټوه ژن له شوو کړندیدا بریاری خوی له پیش تره تاوه کو بریاری سر په رشتیاره که ی " لای زور به ی زانایان نه وه یه که نابیت سر په رشتیاره که ی بیدات به شوو ئیلا به په زامه ندی و بریاری خوی نه بیت ، وه نه گهر دای به شوو به بی په زامه نی و بریاری خوی نه و ماره کړدنه که ی ه لوه سراوه و دانه مه زراوه له بهر فەرمووده که ی (خنساء بنت خدام) که و باوکی دای به شوو له کاتی کدا که بټوه ژن بوو نه ویش نه مه ی پی ناخوش بوو ، پیغه مېهریش (ﷺ) ماره کړدنه که ی په ت کړده وه و ه لټوه شانده وه .

هروه ها نیمامی (البخاري) بابه ت و ناو نیشانیکی تری تاییه تی باسکړدوه و فەرموویه تی : (باب : إذا زَوَّجُ الرجلُ ابنتَهُ وَهِيَ كَارِهَةٌ فَنِكَاحُهُ مُرْدُودٌ)^(۳۷) .

واته : (نه گهر پیاو کچه که ی دا به شوو له کاتی کدا که کچه که ی نه و شوو کړدنه ی پی ناخوشه و پی نی پازنی نی یه نه و نه و به شوو دانه په ت کړاوه یه و دروست نی یه) :

^(۳۷) انظر : فتح الباري شرح صحيح البخاري : (۹ / ۲۴۳) .

نه جا فهرموده که ی (خنساء بنت خذام الأنصارية) ی پیشووی
باس کردوه .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «الْيَتِيمَةُ تُسْتَأْمَرُ
فِي نَفْسِهَا ، فَإِنْ صَمَّتْ فَهُوَ إِذْنُهَا ، وَإِنْ أَبَتْ فَلَا جَوَازَ عَلَيْهَا» (٣٨).

واته : کچی هه تیوی پی نه گیشتوو نه گهر پیش پیگه یشتنی
ماره کرا و درا به شوو نه وای پیگه یشتن و بالغ بوونی پرس و
پای پی ده کریت ، جا نه گهر بی ده نگ بوو نه وای نه وای نیشانه ی
پازی بوونی یه تی ، وه نه گهر خوی گرتوه و پازی نه بوو نه وای
نابیت ستم و نوری لیبکریت و به نۆر بدریت به شوو .

وقال الإمام الترمذي أيضاً : (يَعْنِي : إِذَا أَدْرَكَتْ فَرَّدَتْ ...

واته : مه به ست نه وه یه وای پیگه یشتن و بالغ بوونی پرس
و پای پی ده کریت ، جا نه گهر په تی کردوه ، نه وای نابیت ستم و
نوری لیبکریت و به نۆر بدریت به شوو .

وَاخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي تَرْوِيجِ الْيَتِيمَةِ : فَرَأَى بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ
الْيَتِيمَةَ إِذَا زُوِّجَتْ فَالنِّكَاحُ مَوْقُوفٌ حَتَّى تَبْلُغَ ، فَإِذَا بَلَغَتْ فَلَهَا الْخِيَارُ
فِي إِجَازَةِ النِّكَاحِ أَوْ فُسْخِهِ ، وَهُوَ قَوْلُ بَعْضِ التَّابِعِينَ وَغَيْرِهِمْ .

وَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَا يَحُوزُ نِكَاحُ الْيَتِيمَةِ حَتَّى تَبْلُغَ ، وَلَا يَحُوزُ
الْخِيَارُ فِي النِّكَاحِ ، وَهُوَ قَوْلُ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ وَالشَّافِعِيِّ وَغَيْرِهِمَا مِنْ
أَهْلِ الْعِلْمِ ... (٢٩).

واته : جياوازی هه به له نيتوان زاناياندا سه بارهت به ماره
کردن و به شوودانی کچی هه تيووی بچوک :

هه نديک له زانايان بۆچوونيان وايه کهوا نه گهر کچی
هه تيووی بچوک ماره کرا نهوا ماره کردنه که ی پاده وه ستيئریت
تاوه کو بالغ ده بیئت و پئی ده گات ، نه نجا نه گهر بالغ بوو نه و کاته
به ویستی خوی بواری هه لبراردنی به پئی کردن یان
هه لوه شانندنه وهی ماره کردنه که ی پئی ده دریت ، نه مهش ووتی
هه نديک له شوینکه و تئوان و جگه له وانیشه .

وه هه نديکی تر له زانايان فهرموویانه : نابیت و دروست
نیه کچی هه تيووی بچوک ماره بکريت و بدریت به شوو تاوه کو
بالغ ده بیئت و ئازاد بوون نییه له هه لبراردنی به پئی کردن یان
هه لوه شانندنه وهی ماره کردن و به شوودان دواي ئه وهی که
ماره بر کرا .

(٢٩) مُحَفَّةُ الْأَحْزَدِيِّ مَشْرَحُ جَامِعِ التِّرْمِذِيِّ : (٤ / ٢٥٦) .

مه به سستی نه م زانایانه نه وه یه که و ا هر له بنه پرتدا مارهی
 کچی مه تیوی بچوک دانامه زیت تاوه کو بلین دواتر پتویست
 دهکات به نازادی هه لبراندی به پیکردن یان هه لوه شانده وه
 ماره کردن و به شوودان .

وه نیمامی (المبار کفوری) له شیکردنه وه و پوون کردنه وه
 نه م فه رموده یه دا فه رمویه تی : (مَعْنَاهُ : لَا تُنْكِحْ حَتَّى تَبْلُغَ فَتَسَامَرَ
 قَالَ الْقَارِي فِي "الْمَرْقَاة" ... ، «وَلِنْ أَبَتْ» مِنَ الْإِبَاءِ ، أَيِ انْكَرَتْ وَلَمْ
 تَرْضَ ، «فَلَا جَوَازَ عَلَيْهَا» أَيِ : فَلَا تَعْدِي عَلَيْهَا وَلَا إِجْبَارَ^(۴۰) .

واته : مه عنای نه م فه رموده یه نه وه یه : که نابیت کچی
 بچوک و پی نه گیشتنو بدریت به شوو تاوه کو بالغ ده بیت و
 پی دهگات نه نجا پرس و پای پی ده کریت ... وه نه گه ر خوی
 گرته وه و نه وه ی به خراب زانی و پازی نه بوو ، نه و نابیت ته عدا
 و سته م و نۆدی لیبکریت .

که واته نه گه ر بی دهنگ نه بوو به لکو نارپه زایی ده بری و قایل
 نه بوو به و که سه ی که خوازیننی کردوه نه و نابیت به هیچ
 شیوه یه ک به زۆر و به زه بری هه پشه و گوپه شه ماره بکریت و

(۴۰) تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی : (۴ / ۲۵۴ - ۲۵۵) .

بدریت به شوو .

له بهر نه مه پتویسته له سهر موسلمانانی سهر په رشتیاری
کچان که و پرس و پای ته و او و راست و په و به کچان بکه
کاتیک که ده درین به شوو بۆ ئه و هی دوو چاری ئه و سهر نجامه
خراپانه نه بنه ووه که باس کران !

هه روه ها پتویسته له سهر موسلمانان که و بۆ ماره برین
ماموستای شاره زا و شهرع زان و بیر پۆشن و تیگه یشتوو بیه
بۆ ماره برینی ئافره تان بۆ ئه و هی به ته وای پرس به کچانی
خوازیبینی کراو بکه :
نایا خوشکی به پریز تو به م خوازیبیکاره رازی و قایلیت یان

نا ؟

وه نایا که س زوری لینه کردوویت ؟ باوکت یان دایکت یان برا
و مام و خزمه کانت زوریان به سهر ته وه نییه ؟

وه نایا ئه و (مههر و ماره یییه ی) که بۆت دیاری کراوه و
مافی شه خصی خۆته به ته نها پیی رازی و قایلیت یان نا ؟

جا نه گه ر وه لامي کچه که (بلئی) بوو یان (بی ده نگ) بوو ، ئه و
دیاره رازییه و ئه و کاته ماره ده کریت و یا خوا پیروزی بیت .

به لām نه گهر نار په زایی ده پری به شیوه یه کی پاسته وخو یان
نه گهر دهستی کرد به گریان ، نه وا و دیاره پازی نی یه و قایل
نی یه به و که سه به لکو فشار و زوری له سره ، نه و کاته نابیت
ماره بکریت و بخړیته ژیر ده سه لاتی که سیکه وه که وا که چه که
پی پزی پازی نی یه .

بویه لیږه دا ناموزگاری کچانی به پریز و خوشکانی به نیمانم
ده که م که وا هر گیزا و هر گیز له کاتی ماره برینیا ندا بی ده نگ
نه بن نه گهر پازی نه بوون به و که سه ی که وا خوازیبنی کردوون یان
به و نه ندازه (مه هر و ماره یی یه ی) که بو یان دیاری کراوه ،
نه گینا با دواي نه وه گله یی له ماموستایان نه که ن .

۲ . به ند کردنی کچان و مراندنی هه ست و

ویستیان :

نه مهش له چند خالیکدا به رجهسته ده بیت :

۱ / به شوو نه دانی کچان :

نه و کچانه ی که وا ده میتنه وه و شوو نا که ن له پاستیدا
زوری یان ته نها به س به جهسته له دونیادا ده ژین ، نه گینا نه گهر
په رده له سر ناخی هه لیده یته وه و لاپه په کانی ناو دلی
بخوینیته وه نه و کاته ده زانیت نه م کچانه چه ندیک هه ست به زیان

ده کهن و بوټ پوون ده بیته وه که و نه مانیش ویست و حزو
هست و نه ستیان مردینراوه !

تاوانی نه م جوړه کوشتنه ناراسته و خو بهی کچان ده که وینه
نه ستوی :

۱. کچان خو بیان :

نه مهش له حاله تیځدا به دی ده کریت کاتیک کچیک
خوازیبیکار دیته داوای به لام که که په تی ده کاته وه له بهر
چند هوکار و بیانویه کی نا شایسته ، له وانه :

* هندیځ له کچان کاتیک خوازیبیکار دیته داوای و
خوازیبینی ده کات خوی لیده گوړیت و داخوازی هندیځ شتی
مه غنه ووی و مادی ده کات له خوازیبیکار که و له راستیدا
شایسته ی نه وه نین بېن به کو سب و ته گره له پیځای شوو کردن
و بنیات نانی ژیانیکي نوی و سهر به خق و به خته وهر ، له وانه :

ده بیت خوازیبیکار ده وله مه ند بیت یان خاوه نی پروانامه
بیت یان نقد جوان و بالا بهر بیت یان ناوهار و ه لکه و تو بیت
یان .. یان ... همد !!!

له راستیدا نه م جوړه بیانوه نابجیانه بوونه ته هوی دواکه و تنی
- زوړیک له و کچانه ی که ماونه ته وه - له ژیانی هاوسه ریتی .

به لى ئىمه نالئين : با هاوسهنگى و گونجان له نيوان هردرو
لادا نه بيئت ! به لكو ده لئين : با زياده پرهوى و فيز زلى و خو
ليگوراني تيدا نه بيئت .

وه ئىمه نالئين : با (دكتوره يهك) شوو به (كه سيكى ساده و
نه خوينده وار و زور ئاست نزم له خويه وه) بكات ! يان نالئين :
با (كچه ده ولمه نديكى به ناز و ناسك و له خوشيدا زياو) شوو به
هه ژاريكى ده ست كورت بكات !

ئەمەش ئەك لە بەر ئەوه بيئت كه (نه خوينده وارى) يان
(هه ژارى) ببیئت به كۆسب و پيگر له پرۆژهى هاوسه گرتن ،
به لكو له بەر ئەوه يه زور جاريك ئەوه جۆره پرۆژانهى كه وا
هاوسهنگى و له ئاست يه كدا بوون و پيكه وه گونجاني تيدا پچاو
نه كراوه فەشەل و هه ره سى هيناه و نه بووه ته مايه
به خته وه رى ههردوو لا ، چونكه سوننه تى ژيان وا داخواز ده كات
كه جۆره هاوسهنگى و جۆره له ئاست يه كدا بوونيك هه بيئت له
نيوان ميژد و ژندا .

به لام باشه چ عه يبه و نهنگى و لارى يهك له وه دا هه يه
(دكتوره يهك) شوو به (مامۆستايهك) بكات ؟ يان ئەگەر

(موده پيسه يه ك) شوو به (كارمه نديك) بكات ؟ يان .. يان ... هتد .

* وه هه نديك جار هه نديك له كچان ده لئيت : من تا ئيستاي برياري شوو كردنم نه داوه چونكه هيشتا كاتي نه وه نه هاتوو ه :
 ئهم برياره ش زياتر له و كچانه دا به دي ده كريت كه ده يانه وييت بپوانامه يه ك له فلان كوليژ و فلان بواردا به ده ست بيئن !!!

بۆيه ده بينيت هه نديك له وانه به هۆي ئهم بيانوو ه وه ته مني ئاساي شوو كردني به سهر ده چييت و دواتر په شيمان ده بنه وه به تاييه ت نه وانه يان كه ده بن به (دكتوره / طبيبه) يان نه وانه يان كه ديژه به بواري خويندن ده دن دواي به ده ست هيناني (بپوانامه ي به كالوريوس) يش به مه به ست به ده ست هيناني (ماجستير) و هه نديك جار (دكتورا) ش !!!

هه روه ها ئه مه ش نه وه ناگه يه نييت كه وا ئيمه پيويستيمان به (دكتوره / طبيبه) و ئالفرو تلني پسيڤور و خاوه ن بپوانامه ي به رز و ليهاتوو ني به و پيگري ده كه ين له دريژه دان به خوينده ن به لام نه گه ر ئه مه له سنووري مه رجه شه رعي به تاييه تمه نده كاني ئهم باب ته ده رنه چييت !

جا یه کیک له و مەرچانه نه وه یه ئافره ت خوی نه کات به
 قوربانی و خوی وه کو (مۆم) بسوتینیت بۆ پووناک کردنه وه ی
 ده وروبه ری !

به لکو پچاو کردنی به رژه وه ندی یه کانی خوودی خوی له
 پیش به رژه وه ندی هه موو خه لکانی تره وه یه .

باشه شوو کردن که ی ږیگه له خویندن ده گریت نه گه ر نه و
 خویندنه باری ده ورونی و فیسؤلوجی و مەرجه شه رع ی یه کانی
 خویندنی ئافره تانی تیدا له پیش چاو بگریت !!؟

بۆیه هه ندیک جار ده بینین یان ده بیستین له نۆو نه و کچانه دا
 کچی وا هه یه چه ندین جار خوازیینی کراوه به لام نه م به رده وام
 هه ر په تی کردوه ته وه تاوه کو له کاروان به جی ده میتیت و دواتر
 له خه م و په ژاره دا خوی ده خواته وه و خۆزگه به مردن
 ده خوازیت به تایبه تی نه گه ر بکه ویته ژیر چه پۆکه ی باوه ژن یان
 براژن نه و هه ر پۆژتکی مردنیکه !!!

بۆیه ئامۆژگاری کچان به گشتی ده که ین که وا خویان بناسن و
 خویان لینه گوریت و به که سانیکي خاوه ن ئایین و په وشت به رز و
ژیر و کاسبکار و مامناوه ند له و بوارانه ی پتیشودا رازی به ن و دواتر

خویان نه کهن به قوربانی خه م و په ژاره و خو خوار د نه وه و
تانه ی خه لک به تایبته باوه ژن و براژن !!!

۲. سهرپه رشتیاری کچان :

نهمه ش له حاله تیگدا به دی ده کریت کاتیک کچیک
خوازیب نیکار دیته داوی و کچه کهش پی پی پازی ده بیته به لام
سهرپه رشتیاره کانی (ولاة امرها) به بی بیانویه کی شایسته و به
بی هویه کی زیندوو ده بن به پیگر و کوسپ له ناست شوو کردنی
نه و کچه و چه ندین جار نه و جوړه هل و دهر فه تانه که و زور
دوه دوو یاره بیته وه له دهستی ده دن و کچی سته م لیکراویش
به م جوړه هه لویسته دل په ق نامیز و نا به پرسانه ده بیته به
قوربانی ویست و ناره زوی ناله باری سهرپه رشتیاره که ی .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ (رضي الله عنه) : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : «إِذَا خَطَبَ
إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرَّوْجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ عَرِضٌ» (٤١).

واته : نه کهر که سیک خوازیب نی کچی لیتان کرد که نیوه له
دین و نه خلاق و په وشتی پازی بوون نه و ژنی بده نی ، وه نه کهر

(٤١) صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۰۸۴) .

نه مه تان نه کرد نهوا له سهر زه ویدا فیتنه و گنده لکاری به کی به رفران پووده دات .

وفي رواية أخرى : «إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَلْكِحُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ فِيهِ ، قَالَ : إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَلْكِحُوهُ ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»^(۴۲).

واته : نه گهر که سیک هات و خوازیینی کچی لیتان کرد که نیوه له دین و نه خلاق و په وشتی پازی بوون نهوا ژنی لی ماره بکه ن ، وه نه گهر نه مه تان نه کرد نهوا له سهر زه ویدا فیتنه و گنده لکاری پووده دات ، ووتیان : نهی پیغه مبهری خوا : نهی نه گهر که م و کوپی به کی تیدا هه بوو - وه کو پاره ی که م بوو یان هاوئاست نه بوو - ؟ پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رمویی : نه گهر که سیک هات و خوازیینی کچی لیتان کرد که نیوه له دین و نه خلاق و په وشتی پازی بوون نهوا ژنی لی ماره بکه ن [سی جار نه مه ی فه رموو] .

که واته پیویسته له سهر به ختوکار و سهر به رشتیاری کچان

^(۴۲) صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۰۸۵) .

دلسوز و غم خوری پاسته قینه یان بن ، و ده بیټ شه و ش بزانن
 هه روه کو چۆن پیویسته له سهریان خواردن و خواردنه وه و جل و
 بهرگیان بۆ دابین بکه ن ئاوايش پیویسته له سهریان هاوسهرو
 میردی هاویه شی ژیانیان بۆ هه لېژن له و که سه دیندار و له خوا
 ترس و په وشت بهرزانه ی که وا ده بنه مایه ی به خته وه ری و خوش
 گوزرانی دنیا و دوا پۆزیان .

وه به پیچه وانه شه وه شه و ده بنه مایه ی خۆخواردنه وه و
 سووتانی په پوله دل ناسکه که کان و هه لوه رینی په په ی ئالی
 گولاله کان !!!

ب / ده ست به سه راگرتن و نه گیرانه وه ی ئافره تی توڤراو
 یان ته لاق دراو (ته لاق یه که م و دووهم) :

یه کیکی تر له شیوازه ناراسته و خۆکانی کوشتنی ئافره تان
 بریتییه له ده ست به سه راگرتن و نه گیرانه وه ی ئافره تانی به
 شوو دراو له کاتی کدا که له بهر هه ندیک (ناکوکی و شه پ و ئاڤاوه)
 یان له بهر هه ندیک (خه له لی فه ننی) ئافره ته که ده توڤریت و
 ده که پیتته وه بۆ مائی باوکی یان برایه کی پاشان میرده که ی دیت
 بیباته وه و ئافره ته که ش پازییه به گه زانه وه و هه ردوکیان پیک

دین و ناشت دهنه وه به لام که چی ده بینیت هندیك له
 سه ربه رشتیاره کانی - نه گره مووشیان نه بن - به بی هۆکاریکی
 شهرعی و شایسته دهن به پښگر و کۆسب له ئاست گه پانه وهی
 ئافره ته که بۆ لای میرده که ی و بۆ ناو مال و مندالی خوی !!!

یان جاری واهیه هر له بهر هه مان مه به ست کیشه دروست
 ده بیت و میرده که خیزانه کی (ته لاق) ده دات و پاشان - به
 پیچه وانه ی شهرعه وه - ده ری ده کات و ده بینیت وه بۆ مالی
 باوکی ^(۴۲)، نه نجا پاش نه وه ی که په شیمان ده بیت وه و هه ست

^(۴۲) تنبینی به کی زور گرنگ :

خوینهری به ریز : پتویسته بزانتیت که و ده رکردنی ئافره ته له ماله کی
 خوی دوی ته لاق دانی - جا چ بۆ مالی باوکی بیت یان بۆ مالی برابه کی بیت یان
 بۆ مالی خوشکیکی بیت یان بۆ هر مالتیکی تر بیت جگه له ماله کی خوی -
 حه راه و له شهرعه دا ریی پیته دراوه ! به لکر ده رکردنی ئافره ته له ماله کی خوی
 دوی ته لاق دانی زوولم و ستمه له و ئافره ته ده کریت و سووکایه تی کردنه به
 هه ست و که سایه تی نه و ئافره ته ! و نه م کاره نه ریتیکی خیله کی و خوویه کی
 ده شته کیبانه و هه لو یستیکی دواکه و تووانه به بهرام بهر به ئافره ته نه دجامده دریت
 ! بۆیه خوی گه وره به راشکاری له قورئاندا له به کم ئایه تی سوره تی
 (الطلاق) دا نه م کاره ی قه دهغه و حه رام کردوه و له رمویه تی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا
 طَلَّقْتَ الْمُنْثَىٰ فَطْلَقْهُنَّ لِيَذْنَ حَرْبَ وَأَخْصِرَ الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُم لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

وَلَا يَخْرُجُ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ يَدْحَشَهُ مِثْرُ رَبِّكَ حُدُودَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ [سورة الطلاق]

واته : نهی پیغه مبه‌ر و نیمانداران نه‌گه‌ر ژنانان ته‌لاق دا‌ئوا له‌کاتی
گوښجاری خویدا ته‌لاقیان بده‌ن * و نه‌و کاتانه‌ش بزنان و بیژم‌ژن و له‌خوای
په‌روه‌دگاران بژمن و سهریچی ه‌رمانه‌کانی مه‌کهن و تاه‌ر متاعی ته‌لاق د‌ل‌ل‌و
له‌ماله‌کانیان دهرمه‌کهن و با‌ئوانیش دهرنه‌چن نیلا له‌کاتیکدا نه‌بیټ که‌وا
نه‌گه‌ر تافره‌ته‌که‌گوفتاریک یان په‌فتاریکی ناب‌جی‌ی روونی لیوه‌شایه‌وه ،
نه‌مه‌ش سنووری خویه بۆتانی دان‌اوه و هرکه‌سیک له‌سنووری خوا دهر‌بجیت و
ته‌عه‌دا بکات نه‌وا زوولم و ستمی له‌خوودی خزی کردوه ، (با له‌ماله‌که‌ی
خزی دهرینه‌کات) چوونکه له‌وانه‌په‌دوای نه‌وه په‌شیمان بیټه‌وه .

* کاتی گوښجاری ته‌لاق دان بریتی‌په‌له‌وه‌ی که‌وا نه‌م مه‌رجانه‌ی خواره‌وه‌ی
تی‌دا مه‌بیټ نه‌گینا به‌پېچه‌وانه‌وه نه‌و ته‌لاق دانه‌ناش‌رعی‌په‌و حه‌رامه :

۱ - نه‌بیټ نه‌و ته‌لاق دانه له‌به‌ر هوکارتیکی شه‌رعی و شایسته بیټ نه‌ک
له‌به‌ر توو‌په‌بوون و هه‌ل‌چوونی سهریټیانه و سهرج‌دانه و هه‌رزه‌کارانه بیټ !
وه‌کو زږوبه‌ی ته‌لاقه‌کانی نه‌م سهرده‌مه !!!

۲ - نه‌بیټ تافره‌ته‌که‌پاک بیټ له‌کاتی ته‌لاق دانه‌که‌دا و له‌سووی مانگانه
(بی‌نوژی) دا و زه‌یسانی دا نه‌بیټ .

۳ - نه‌بیټ دوای پاک بوونه‌وه له‌بی‌نوژی و پېش جووت‌بوون بیټ ، واته :
ته‌لاق دانی دوای جووت‌بوون ناش‌رعی‌په‌و نا‌په‌وا و حه‌رامه .

۴ - نه‌بیټ یه‌ک ته‌لاقی بدات نه‌ک سې به‌سې !!! و سې هه‌زار ته‌لاق و پېر
ناسمان و زه‌وی ! و ... هتد !!!

به هله ی خوی ده کات ده چیته وه داوی خیزانه کی خوی و ده یه ویت بیگی پیته وه و نافرده ته که ش پازی یه به گه پانه وه و هردو وکیان پیک دین و ناشت ده بنه وه که چی ده بینیت به هه مان شیوه هه ندیک له سه ره رشتیاره کانی — نه گه ر هه مووشیان نه بن — به بی هۆکاریکی شهرعی و شایسته ده بن به پیگر و کۆسب له ناست گه پانه وه ی نافرده ته که بۆ لای میرده که ی و بۆ ناو مال و مندالی خوی !!!

ئهم (ده ست به سه راگرتن و نه گیرانه وه یه) به کیکه له هۆکاره کانی خو خۆاردنه وه ی نه و جۆره نافرده تانه و کوشتنی ویست و حز و ههسته کانی به تاییه ت نه گه ر مندالی هه بیته له و میرده .

جا له بهر نه هیشتنی ئهم هه لویسته دل ره ق ئامیز و سه ته مکارانه خوی گه وره ئهم کاره ی - ته نانه ت دوی ته واو

که واته له مه وه بۆمان ده رده که ویت که وا : زۆریه ی نه و ته لاقانه ی که له م پۆزگاره دا فری ده درین و نافرده تانی پێ ده چه و سی نۆرته وه و مندالانی به سترمانیشی پێ سه رگه ردان ده کزیت ناره وا و ناشه رعیه ی و نۆر نۆر دووره له به نه ماکانی نیسلام و ده قه کانی قورئانی پیرۆز و هه رموده کانی پیغه مبه ری ره حمه ت و مه دبیه ت بۆ مرقایه تی (ﷺ) .

بوونی ماوهی دروستی گپانه وهی نافرتهان دوی (ته لاقی به کهم و دووم) - قه دهغه و ههزام کردووه و فهرموویه تی :

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ

إِذَا رَاضُوا بِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ كُرْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾﴾ [البقرة]

واته : نه گهر نافرته تانسان ته لاق داو کاتی گپانه وهیان به
سهر چوو نه نجا داوا کرانه وه نهوا (دهستیان به سهردا مه گرن و
به ندیان مه کهن و پییان لی مه گرن) بگریته وه و با شوو بکه نه وه^(۴۴)

^(۴۴) قینی نی : بز نه وهی له و واتیه تی بگهیت پیویسته نه م لیکنده وهیه ت بو
پوون بکه مه وه :

- نافرته تی ته لاق دراو (به ته لاقی به کهم و دووم) میرده که ی ده توانیت له و
ماوهیه دا که له شهر عدا دیاری کراوه بیگریته وه به بی هیچ مهرجیک ته نهها نه وه
نه بیته که میرده که ده بیته بلیت : (نهوا من قوم گپایه وه) یان به ههر روتیه کی
هاو شتیوهی نه مه ، وه په زامه ندی نافرته ته که یان سه په رشتیاره کانی هیچ
پژلیکی نییه له م بواره دا جگه له و حاله ته نه بیته کهوا هژکاری شرعی و به لگی
شایسته مه بیته بز نه گپانه وهی نافرته ته که .

- به لام نه گهر میرده که نهو نافرته ته لاق درلوهی (به ته لاقی به کهم و
دووم) نه گپایه وه تاوه کو ماوه شرعی به دیاری کراوه که به سهر ده چیت ، نهوا

به میړده کانیان نه گهر به یه کتر پازی بوون و پیک هاتن له نیوان
یه کتر دا به چاکه ، نا نه وه خوا ناموژگارینانی پی ده کات بق
نه وانه تان که باوه پی به خوا و به پوژی دواپی هیه ، نا نه وه
چاکتر و پاکتره بۆتان ، وه خوا ده زانیت و نیوه نازانن .

قال القرطبي : (تَفْضُلُوهُنَّ) معناه نحسوهن ... وقيل العضل
التضييق والسمع وهو راجع إلى معنى الحبس ...).

واته : ﴿تَفْضُلُوهُنَّ﴾ مانای به ند کردن ده گه یه نیت ... وه
ووتر اویشه : تنگ پیته لچنین و پی لیگرتن ده گه یه نیت نه مهش
هر ده گه پیته وه بق مانای به ند کردن .

نه گهر ویستی بیگپړته وه نه وا ده بیت سر له نوئی خولزیښی بکات وه کو
خه لکانیکی تر ، هه روه ما له حالت دا په زامه ندی ثافره ته که و هه روه ما
سهر په رشتیاره کانشی مەرجه بق گپړانه وهی و مەرجه شته سر له نوئی ماره
بپړته وه به ماره یی و دوو شایه تی نوئی .

جا نه گهر دواپی نه مهش ثافره ته که پازی بوو به شوو کردن و گه پانه وه بق
لای میړده کی نه وا نابیت سهر په رشتیاره کانی ښه کوسب و پتگر له ناست
که پانه وه پیدا نه نها مه گهر هژکاری شهرعی و بیانوی شایسته هه بیت بق
نه گپړانه وهی نه و کاتب نابیت بیگپړنه وه چونکه زهره و زیان به ثافره ته که
ده کات .

هۆکاری دابه زینی ئەم نایه تهش نه وهیه :

عن الحسن : (أَنَّ أختَ معقل بن يسار طلقها زوجها ، فتركها حتى انقضت عدتها ، فخطبها ، فأبى معقل ، فنزلت : ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ﴾^(۴۵) .

واته : خوشکێکی (معقل بن یسار) که هه حابه ی پیغه مبهری خوا بوو (ﷺ) میرده که ی ته لاقی دا ، نهجا وازی لیهینا تاوه کو ماوه ی گه پانه وه ی به سهر چوو ، پاشان خوازیبینی نهو ئافره ته ی کرده وه ، نهجا (معقل) خۆی گرتوه وه له وه ی که ئافره ته که بگێڕینه وه بۆی ، به هۆی نه مه وه ئەم نایه ته دابه زی : ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ واته : دهستیان به سهر دا مه گرن و به ندیان مه که ن و پێیان لیمه گرن له وه ی که وا بگهڕینه وه وشوو بکه نه وه به میرده کانیان .

وعن ابن عباس (رضی الله عنه) قال : (نزلت هذه الآية في الرجل يطلق امرأته طلاقاً أو طلقين فتنقضى عدتها ثم يبدو له أن يتزوجها وأن يراجعها وتريد المرأة ذلك فيمنعها أولياؤها من ذلك فهي الله أن يمنعوها)^(۴۶) .

^(۴۶) تفسیر ابن کثیر .

^(۴۵) صحیح البخاری رقم : (۴۵۲۹) .

واتە : ئەم ئایەتە سەبارەت بەو دابەزیووە : کەوا پیاویک خێزانەکەى تەلاق دەدات (تەلاقى يەكەم يان دووهم) ئەنجا کاتى گێرپانەوہى بە سەر دەچیت ، پاشان بۆى دەردەکەوێت جارێكى تر مارەى بکاتەوہ و بیگێریتەوہ و ئافەرەتەکش ئەمەى دەوێت بەلام سەرپەرشتیارەکانى دەبنە پێگر لەمە ، بۆیە خواى گەورە ئەمەى قەدەغە کردووە کەوا پێیان لیبگرن .

کەواتە نایبێت سەرپەرشتیاری ئافەرەتان بە بنى ھۆکارێكى شەرى و شایستە : ئافەرەتان بەند بکەن و تەنگیان لێھەلچنن و پێیان لى بگرن لە ئاستى گەرپانەوہیان بۆ لای مێردەکانیان ، چونکە ھەلۆستێكى نا شەرى و سەتەمکارانەى و یەکیکە لە ھۆکارەکانى خۆ خواردنەوہى ئەو جۆرە ئافەرەتانە و کوشتنى ویست و حەز و ھەستەکانى بە تايبەت ئەگەر منداڵى ھەبێت لەو مێردە .

ج / مارەکردنى برا ژن (يان ژن برا) دواى مردنى برا وەك ئەوہى کە بە میرات بۆى مايبێتەوہ :

ئەم جۆرە خۆى لە خۆیدا خەسلەتێكى سەردەمى جاھلییەت و نەفامىتى پێش ھاتنى پێغەمبەرە (ﷺ) ! بەلام بە داخوہ جارێكى تر لە نێو کۆمەلگای موسلماناندا بە گشتى و لە

نیو کومه لگای کورده واریشدا به تایبه تی سه ری هه لداهه ته وه و
بووه به باو و نه ریت .

خوای په روه ردگار نه م خه سه له ته ی هه رام کردووه و
فه رموویه تی : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ
كَرِهًا .. ﴿١٩﴾ [سورة النساء] .

واته : نه ی نه وانیه که باوه پدارن و ئیمانان هیناوه هه لال
نی یه بۆتان ئافره تان به زۆره ملئ وه کو میرات ببه ن بۆ خواتان ..
عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ : (كَانُوا إِذَا مَاتَ الرَّجُلُ كَانَ أَوْلِيَاؤُهُ
أَحَقُّ بِأَمْرَاتِهِ ، إِنْ شَاءَ بَعْضُهُمْ تَزْوِجَهَا ، وَإِنْ شَاءُوا زَوْجُوهَا ، وَإِنْ
شَاءُوا لَمْ يُزَوِّجُوها ، فَهُمْ أَحَقُّ بِهَا مِنْ أَهْلِهَا ، فَتَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ :
﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا .. ﴿١٩﴾﴾^(۱۷) .

واته : ببیاوه په کان نه گهر پیاویک له ناویاندا بمردایه نه وا
که سوکاری و سه ره رشتیاره کانی شایسته تر و له پیشتر بوون به
خیزانه که ی ، نه گهر هه ندیکیان ویستیان لی ببووایه بۆ خوی
مازه ی ده کرد ، وه نه گهر ویستیان هه بوایه ده یاندا به شوو ، وه
نه گهر ویستیان هه بوایه ده یانه پشته وه و نه یانده دا به شوو ، واته

^(۱۷) صحیح البخاری رقم : (۴۵۷۹) .

ئهوان شایسته تر و له پیشتی بوون به و ئافره ته له که سوکاری
خوی ، بویه ئه م ئایه ته دابه زی : ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ
لَكُمْ اَنْ تَرِثُوْا اِلْسَاءَ كَرِهًا ۝۱۹﴾ .

واته : ئه ی ئه وانه ی که باوه پدارن و ئیمانتان هیناوه حه لال
نیه بو تان ئافره تان به زۆره ملی وه کو میرات بیهن بق خواتان .
وقال القرطبي : (المقصود نفي الظلم عنهن وإضرارهن ...
واته : مه به ست ئه وه یه سته م له ئافره تان نه کریت و زه ره ر
و زیانیان لی دوور بخریته وه ...

والمقصود من الآية : إذهاب ما كانوا عليه في جاهليتهم وألاً
تجعل النساء كالرجال يورثن عن الرجال كما يورث المال ...
واته : مه به ست به م ئایه ته بریتی یه له : په واندنه وه و
نه هیشتنی ئه و خه صله ته ی که خه لکانی سدرده می نه فامی و
جاهلی له سه ری بوون ، بق ئه وه ی ئافره تان وه کو مال و
شتومه کیان لی نه کریت که به میرات دابه ش بکرین به سه ر
پیاواندا هه وه کو چۆن مال و سامان ده بییت به میرات ...

وإذا تنزلنا على القول بأن المراد بالخطاب في العضل الأولياء
، ففقهه أنه متى صح في ولي أنه عاضل نظر القاضي في أمر المرأة

وزوجها إلا الأب في بناته فإنه إن كان في عضله صلاح فلا يُعرض قولاً واحداً .

واته : نه گهر مه به ست به م نايه ته سهر په رشتياري نافرته
بيټ له كه سوکاري خوی نه وا سووده شهرعی په که ی نه وه په :
که هر کاتيک دهر که وت سهر په رشتياري نافرته که پيگره
له به شوو دانی و ماره کردنی له که سينکی شايسته و گونجاو له
پووی شهرعه وه نه وا دادوه و قازی موسلمانان له بار و حالی
نه و نافرته ده کولیته وه و پاشان نه و ده بیته سهر په رشتياري و
دهيدات به شوو ، ته نها باوک نه بیټ نه گهر پيگر بوو له به شوو
دانی کچه کانی له کاتيکدا که وا نه و پيگرته چاکه و سوودی تیدا
هه بیټ بویان نه وا نابیت هیچ که سيک پوویه پووی بیته وه به په ک
دهنگی زانایان .

که واته نه گهر پيگرته که له بهر هوکاريکی ناشهرعی و
نابه جی و ناشايسته بوو نه و نه م پيگرته به ستم و تاوان له
قه له م دهریت و نه و کاته دادوه و قازی موسلمانان نه رکی
سهر په رشتياري پتی کچانی ستم ليکراو ده گريته نه ستوی خوی و
نه و راسته و خق ده ياندات به شوو .

د / ژن به ژن :

یه کێکی تر له شێوازه ناپاسته و خۆکانی کوشتنی ئافره تان
بریتییه له وهی کهوا (کچێک) ده درێت به شوو بۆ براهیه کی یان بۆ
باوکی به رامبه ر به (کچێک) ی تر ئه ویش بۆ براهیه کی یان بۆ
باوکی! ئه مه ش پێی ده وترێت (ژن به ژن)!

له پاستیدا زۆر جارێک یه کێک لهو (کچانه) یان (ههردووکیان)
ناپازین بهو جۆره شووکردنه !!! به لکو به زۆر له ژێر زه بری
هه په شه و گو په شه ی پاسته و خۆ یان ناپاسته و خۆدا ده درێن به
(ژن) !!!

بۆیه ده بینین زۆر جارێک ئه و جۆره (ژن هێنان و شوو کردن
و هاوسه ر گرتنانه)! سه ر ناگرن و به ر ده وام نابن !!!

وه له وانه یه هه ندیک جار یه کێک لهو (خیزانانه) (ژن و
پیاوه که) له نێوان خۆیاندا پێکبێن و ژیا نیان ئاسووده و
بێ گرفت بێت ، به لام به هۆی ناهه مواری و کێشه و گرفت و
ناکوکی نێوان (خیزان و ژن و میهردی) دووه مه وه ئه وانی ش
ژیا نیان لێ تێک بدریت و کێشه و گرفت و ناکوکی بخزێته نێوان
ئه وانی شه وه !!!

جا له بهر نه و زیان و زهره رانه ی که به هو ی (ژن به ژن) هوه
 ده که ویتنه سهر (کچی په که م) یان (کچی دووه م) یان
 (هه ردوکیان) هوه له بهر نه وه له نیسلامدا (ماره کردنی : ژن به
 ژن) دروست نی په ! به لکو حه رام و پښینه دراوه !
 به لگه ش بو سه لماندنی ناشه رعیتی (ژن به ژن) بزیتی په له م
 فه رموودانه ی خواره وه :

۱ — عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضی الله عنه) قَالَ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)
 قَالَ : «لَا شُعَارَ فِي الْإِسْلَامِ»^(۴۸).

واته : (ژن به ژن) نی په له نیسلامدا .

۲ — وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنه) قَالَ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) :
 «نَهَى عَنِ الشُّعَارِ»^(۴۹).

واته : پښه مبهه (ژن به ژن) ی قه دهغه کړدوه .

۳ — وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) : «نَهَى
 عَنِ الشُّعَارِ ، قَالَ : وَالشُّعَارُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ زَوْجَنِي ابْنَتَكَ
 وَأَزْوَاجُكَ ابْنَتِي ، أَوْ زَوْجَنِي أَخْتُكَ وَأَزْوَاجُكَ أُخْتِي»^(۵۰).

^(۴۸) صحیح سنن الترمذی رقم : (۱۱۲۲) و صحیح سنن النسائی رقم : (۲۲۳۵) ، وقد
 جاء أيضاً من حديث أنس وابن عمر (رضی الله عنه) .

^(۴۹) صحیح البخاری رقم : (۵۱۱۲) و صحیح مسلم رقم : (۱۰۳۴) .

واته : پیتقه مبه ری خوا (ﷺ) (ژن به ژن) ی قه ده غه کردوه ، فهرمووی : (ژن به ژن) یش بریتی به له وهی که پیاویک بلّیت به پیاویکی تر : کچه که تم لی ماره بکه منیش کچه که مت لی ماره ده که م ، یان ده لّیت : خوشکه که تم لی ماره بکه منیش خوشکه که مت لی ماره ده که م .

ئه م فهرموودانه هه موویان به لگن له سهر حه رامیتی و نادرستیتی ماره کردنی (ژن به ژن) له ئیسلامدا !

چونکه (ژن به ژن) ده بیته هۆی زۆر کردن له (ئافره تان) بۆ شووکردنیان به که سانیک که ویست و ئاره زوویان له سهر نییه ! ئه مهش ته نها له بهر پیشخستنی به رژه وهندی سه ره رشتیاره که ی به سهر به رژه وهندی (ئافره تان) هوه ! وه ئه مهش تاوان و سته مه له (ئافره تان) ده کریت !

ههروه ها (ژن به ژن) ده بیته هۆی بی بهش بوون و مه حروم بوونی (ئافره تان) له ماره یی ئافره تانی هاوشیوازیان !

چونکه له وانه یه یه کیك له و (ئافره تان) ه که دراوه به (ژن) شایسته ی ماره یی یه کی زیاتر بییت له به رامبه ره که ی به هۆی

هه ندیک ئیعتیاره وه ، به لām له بهر ئه وه ی (سهر به سهر !!!)

ئالوگۆپی پی کراوه ده بیته هه رچی به کی پیدرا قه بولی بکات !

هه روه ها زۆر جارێک (ژن به ژن) دوا ی گواستنه وه یان سهر

له کێشه و ناکوکی به وه ده رده کات !

هه روه ها زۆر جارێک (ژن به ژن) (طه لاق به طه لاق) ی به

دوادا دیت !

وه ئه مه ش به شیكه له سزا پیشخراوه کانی ئه و که سانه ی که

به پیچه وانه ی شه رعه وه په فتار ده کهن^(۹۱) !

که واته : ئه مه ش شیوازیکه له شیوازه ناراسته وخۆکانی

کوشتنی ئافره تان !

چوونکه ویست و مافی هه لیزادنی هاوسه ریتییان سه رکوت

ده کریست و ده بنه قوربانی به رژه وه ندی خوئی

سه ره رشتیاره کانیا ن !!!

لێره دا دینه کۆتایی بابه ته که مان که به کورتی پێک هاتبو

له :

— ده رخستن و ئاشکرا کردنی ئه وه ی که (ناره زایی ده ربهرین

^(۹۱) انظر كتاب : (حكم السفر والحجاب ونكاح الشغار) للشيخ ابن باز رحمه الله .

بهرام بهر به له دايك بوونی کچان) له خه صله تکانی سهرده می
جاهلی کۆن و ئیستایشه .

— ده رخستن و ناشکراکردنی شه وهی که واهم خه صله ته
که وره ترین سته م و تاوانه ده رخه ق به کچان .

— ده رخستن و ناشکراکردنی شه وهی که واهم خه صله ته
که نه ده ل ئامیزه جاریکی تر له م سهرده مه دا سهریه لداوه ته وه به
چه ندین شیوازی جۆراوجۆر .

— ده رخستن و ناشکراکردنی شیوازی کوشتنی کچان له
سهرده می جاهیلی به تی کۆن و شیوازه نوپکانی له سه ده ی
پیشکه وتووی بیست و یه کدا !!!

— ده رخستن و ناشکراکردنی شیوازه ناراسته وخۆکانی
کوشتنی کچان له م سهرده مه دا .

*** تیبینی به ک :**

له وانه یه که سانیک بلین باشه واهم خاله ی کوتایی (شیوازه
ناراسته وخۆکانی کوشتنی کچان) چ په یوه ندی به کی به م بابه ته وه
هه یه ؟ له وه لامدا ده لئین :

له ژیا نی دونه یادا دوو جۆر مردن و کوشتن هه یه :

۱ - مردن و کوشتنیکی بهر چاو که بریتی به له ده رچوونی

گیانی مرقف و له جووله که وتن .

۲ - که سانیکی ترهه ن به جسته و جووله له ژياندان ! به لام
 له ر به ره نه وهی ویست و حه ز و نه فسیان ژیر خراوه و کپ
 کراوه ته وه نه واهه ست به جوریک له جوره کانی مردن ده که ن
 بویه ده بینیت زوریک له وانه خوزگه به مردن ده خوانن و هه ندیک
 جار هه ندیکیشیان به مه به ست خو پزگار کردن له ژيانی پر نازار
 و ناپه حه تی و کوله مه رگییان په نا ده به نه بهر خو کوشتن و
خوسووتاندن !!!

نمه راستی به که ئیمه به چاوی خومان ده بیبینن و به
 گوئی خوشمان ده بیبینن !!!
 فلا حول ولا قوة إلا بالله ...

کوتایي

له کرتايدا ده ليم :

- نه نووسراوه بهرگيری به له ههستی کچان و داکوکی به کی
پاسته قینه به له مافه شرعی و په واکانیا .

وه سهرباسی (هزل و گه وره یی پاداشتی به خپوکردنی
کچان) و نه وهرمووده پیرزانی پیغه مبهری نیسلام (ﷺ) که له
ژیر نه ناو نیشانه دا باس کراون سومبلی پازاوه ی نه مابه ته .

- وه ناموزگاری نافرته تان به گشتی و کچانیش به تاییه تی
ده کم که زږد به گرمی و لیتا تویه وه پوو له زانستی شرعی
بکن و هولی فیروون و فیوکردنی بدن له پښای : خویندنی
دهرسی شرعی و گوی گرتن له کاسیت و خویندنه وه ی کتیب و
نامیلکه ی زانایانی سه له ف و فیروازانی زانستی شرعی نه هلی
سوننه و جه ماعه که (پښکای راست)^(۵۵) بڅ خه لک پوون ده که نه وه .

(۵۵) وه ناموزگاری خویندنی به پیز ده کم که هول بدات هه موو ژماره کانی (گوشاری
پښکای راست) و (زنجیرې پښماییه کانی پښکای راست) و (زنجیرې بیروباوې نه هلی
سوننه و جه ماعه) و (زنجیرې بیروباوې کومه لی پزگاریوو و سرکه وتوو) و (زنجیرې
نیسلام و لاوان) و (زنجیرې نافرته له سایه ی نیسلامدا) به ده ست بخت بڅ نه وه ی
کتیبخانه کی به هر مه ند و ده ول مه ند بکات به و گوتار و کتیب و نامیلکانه ی که (پښکای
راست) ی بڅ پوون ده که نه وه .

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ يُؤِتُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [التوبة : ٧١] .
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته ...

نووسەر

محمد عبد الرحمن لطيف

ووتار خوینی مزگه وتی (عهلی کوری نه بو طالب)

به کالنور یوس له زانسته شهرعی یه کاندای

ژماره ی موبایل : (٠٧٧٠١٩٨٨٦٢٣)

که لار / کوردستان

* ده توانیت هه مرو بهرده مه کانی نووسەر و نهو کتیبانه ی که ناماژه ی بۆ کراوه

له ههردوو سایتی : (پێگای یاست) و سایتی (به ههشت) دا بخوینیت هه :

www.r-rast.com

www.ba8.org

خوینهری به پێژ :

ئهگەر هه ر تێبینی یه ک یان پرسیارێکت هه بوو سه باره ت به ناوه پۆکی

نه م کتیبه نهوا په یوه ندی بکه به م ژماره یه ره : (٠٧٧٠١٩٨٨٦٢٣) .

گرنگترینی سهرچاوه کان

- ١ — قورئانی پیروژ .
 - ٢ — تفسیر ابن کثیر
 - ٣ — تفسیر الطبري .
 - ٤ — تفسیر فتح القدير للشوکاني .
 - ٥ — صحیح البخاري ، وفتح الباري شرح صحیح البخاري للحافظ ابن حجر العسقلاني .
 - ٦ — صحیح مسلم ، وشرح صحیح مسلم للنووي .
 - ٧ — صحیح سنن الترمذي ، و تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذي للعلامة المبارکفوري .
 - ٨ — صحیح سنن أبی داود ، وعون المعبود بشرح سنن أبی داود للعلامة شرف الحق العظیم آبادي .
 - ٩ — صحیح سنن النسائي .
 - ١٠ — صحیح سنن ابن ماجه .
 - ١١ — صحیح الجامع الصغير .
 - ١٢ — صحیح الأدب المفرد .
 - ١٣ — سلسلة الأحاديث الصحيحة .
 - ١٤ — النهاية في غريب الحديث لابن الأثير .
 - ١٥ — لسان العرب .
- و غيرها من المصادر التي ذكرتها في الحواشي ...

ناوړوک

- ۵ پيشه کسى *
- ۶ بى باوړه کان و هز نه کړدنيان له کچان *
- ۲۰ بى باوړه کان و کوشتنى کچان و زینده به چال کړدنيان ... *
- ۲۵ سهره لدانه وې نارېزايى دهربرين به له دايك بوونی کچان .. *
- * نایا دايك هېچ رولنکى هه يه له وهدا کهوا منداله کى کور بيت يان کچ ؟ ۳۵
- * فېزل و که وړه يى پاداشتى به خپو کړدنى کچان ۵۴
- * سهره لدانه وې کوشتنى کچان به شپوازىکى نوى ... ۶۷
- * کوشتنى کچان له م سهره دمه دا دوو جوړن : ۶۷
- ۶۷ يه که م : که شتنېکى پاسته خو
- ۶۸ دوهمه م : که شتنېکى نا پاسته خو
- نه م جوره ش ده بيت به دوو به شه وه :
- ۶۸ ۱ - ريگرتن له پهيدا بوونی کچان
- ۶۹ ۲ - کوشتنى کچان دواى پيگه يشتنيان
- نه م ش له وهدا به دى ده کړت کاتک ده بينين :
- ۷۰ ۱ / ناهره ت ده کړت به ناميرى نيش و کار و پاره و پوول پهيدا کړدن
- ۷۰ ب / م هروه ها به شوو فداني کچان به پى و ويست و بريارى خويان
- نه م ش ده بيت به دوو به شه وه :
- ۷۰ ۱ - به شوو دانى زوره ملسى

۲. به ند کردنی کچان و مراندنی هه ست و ویستیان ۸۱

نهمش له چند خالتکدا به رجه ست ده بیټ :

ا / به شوو نه دانی کچان ۸۱

ب / ده ست به سهر اگرتن و نه گیرانه و هی ئا فره تی تو را و یان ته لاق

دراوی (یه که م و دووهم) ۸۸

ج / ماره کردنی برا ژن دوا ی مردنی برا ومک نه و هی که به میرات بو ی

مایته وه ۹۱

د / ژن به ژن ۹۹

* کونایی ۱۰۵

* سهر چاره کان ۱۰۷

* ناره بڅ ۱۰۸

له به ره هه کانی دانه ر

۱. سئ بنچنه که ی بیرویاو پر و به لکه کانیا ن - چاپی شه شهم - .

۲. بیرویاو پر ت و مر بگره له قورنان و سوننه ت - چاپی چواره دیم - .

۳. پوخته یه که له بیرویاو پر ی نیسلا مه تی - چاپی شه شهم - .

۴. کورته یه که له فیهی سوننه ت و قورنانی نازیز ، که بریتی به له وه پگرتانی

کتیبی : (الرحیز فی فقه السنة والکتاب العزیز) - ناماده ده کریت بق چاپ - .

۵. براییه تی نینوان موسلمانان چاپی شه شهم - .

۶. له که ل کیدا داده نیشیت و هاوړنیه تی کئ ده که یت ؟ - چاپی نزیه م - .

۷. چوښتی قوریانی کردن له سهرده می پیغه مبه ردا (ک) - چاپی چواره م - .

- ۸ - کاتی پارشینو و بهریانگ کردن له سهردمی پینغه مبهردا (ﷺ) - چاپی چوارهم - .
- ۹ - حوکم و نادابه کانی قهرزدان و قهرزکردن و قهرزخانه وه .. - چاپی دوهم - .
- ۱۰ - فه توای گه وره زانایانی هاوچه رخی نه هلی سوننه و جه ماعه سه باریت به حوکمی حزبیه تی و جیاوازی و پارچه پارچه گهریتی - چاپی دوهم - .
- ۱۱ - له نیسلامدا چه ندین گروپ و حیزب نییه به لکو کومه لی موسلمانان و خه لیفه هدییه - چاپی یه کم - .
- ۱۲ - حوکمی کومه ل و حزبه نیسلامیه کان له نیو کومه لگای موسلماناندا / فه توای هه ردوو شیخ : (ابن باز) و (ابن العثیمین) - چاپی یه کم - .
- ۱۳ - نایا له م ده رگایه ت داوه ؟ - چاپی شه شهم - .
- ۱۴ - فه زل و گه وره یی و حوکمه کانی ده پوژی یه گه می مانگی حاجیان له سوننه تی پیروزی پینغه مبهردا (ﷺ) - چاپی شه شهم - .
- * زنجیره ی نافرته له سایه ی نیسلامدا :
- ۱۵ - یه کمه : نافرته تان و فیربوونی زانستی شهرعی - چاپی هه شتم - .
- ۱۶ - دوهم : زانا ترین نافرته تی دونیا - چاپی هه شتم - .
- ۱۷ - سهریم : له دايك بوونی کچان و ... ۱۱۱ - چاپی هه وته - .
- * زنجیره ی بابته مه نه هه جی یه کان :
- ۱۸ - یه کمه : گه رانه وه بۆلای زانایانی نه هلی سوننه پاریزمزه له تیاچوون و گومر ابوون - چاپی دوهم - .
- ۱۹ - دوهم : له بناماگانی بیروباوهری نه هلی سوننه و جه ماعه : خوشیستنی زانایان و به چاکه باسکردنیانه ... - چاپی یه کم - .
- ۲۰ - سهریم : زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه ی سهردم ده ئین :
- حزبیه تی بیدته یه - چاپی یه کم - .

